Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 381
Vineri 20 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

COMUNICAT
cu privire la ședința plenară a Comitetului Central al P.M.R.

In ziua de 14 decembrie 1957, plenara Comitetului Central al P.M.R. a dezbătut darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Romin, prezentată de tovarășul Chivu Stoica, cu privire la cele două consfătuiri ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești care au avut loc la Moscova în noiembrie 1957.

Plenara C.C. al P.M.R. a adoptat în unanimitate o hotărîre prin care aprobă darea de seamă asupra activității delegației Partidului Muncitoresc Romin și își însușește pe deplin Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și „Manifestul Păcii" elaborat de Consfătuirea partidelor comuniste și muncitorești.

HOTARIREA
ședinței plenare a C.C. al P.M.R.
14 decembrie 1957

Plenara C.C. al P.M.R., dezbătînd darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Romin la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și la Consfătuirea partidelor comuniste și muncitorești care au avut loc la Moscova în noiembrie 1957, aprobă în unanimitate activitatea depusă de delegația partidului nostru.

Aceste consfătuiri — eveniment de importanță excepțională în istoria mișcării comuniste și muncitorești internaționale — au constituit o puternică manifestare a unității țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, a unității mișcării comuniste mondiale, a internaționalismului proletar.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romin aprobă în unanimitate și își însușește Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, document de înaltă valoare teoretică și practică pentru toate partidele comuniste și muncitorești. Declarația, bazîndu-se pe învățătura marxist-leninistă, dă o interpretare profund științifică celor mai caracteristice evenimente social-politice ale contemporaneității și răspunde la problemele fundamentale ale teoriei și practicii revoluției și construcției socialiste, ale luptei pentru pace și progres social.

Plenara Comitetului Central hotărăște ca Declarația reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și „Manifestul Păcii" să fie dezbătute de întregul nostru partid.

Această dezbatere trebuie să ducă la ridicarea nivelului activității generale a partidului, în înfăptuirea liniei politice trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și a hotărîrilor Comitetului Central pentru întărirea continuă a statului democrat-popular, dezvoltarea industriei și a agriculturii socialiste, ridicarea neîntreruptă a nivelului de trai al poporului.

Organele și organizațiile de partid trebuie să muncească pentru continua întărire a rolului conducător al partidului, pentru întărirea disciplinei și unității sale de monolit, pentru dezvoltarea legăturilor cu masele.

Ele trebuie să ridice nivelul muncii ideologice, să apere cu hotărîre puritatea învățăturii marxist-leniniste împotriva influențelor ideologiei burgheze, să lupte împotriva oricăror manifestări de dogmatism, împotriva revizionismului, care reprezintă principalul pericol în mișcarea muncitorească internațională, să intensifice activitatea de educare a oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Aprobînd „Manifestul Păcii" — care exprimă sentimentele, voința și interesele milioanelor de oameni din lumea întreagă — Comitetul Central al P.M.R. cheamă organele și organizațiile de partid să țină trează vigilența întregului popor împotriva uneltirilor cercurilor agresive imperialiste, să mobilizeze masele cele mai largi, organizațiile obștești, oamenii de știință, artă și cultură, la lupta împotriva pericolului de război, pentru pace.

Partidul și guvernul vor continua cu fermitate politica activă de apărare a păcii, de întărire a unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, de dezvoltare a relațiilor de prietenie și colaborare, a schimburilor economice și culturale cu toate statele indiferent de orînduirea lor socială.

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romin își exprimă convingerea că dezbaterea și însușirea de către partid a Documentelor Consfătuirilor de la Moscova ale partidelor comuniste și muncitorești vor întări forțele partidului nostru și ale poporului romin în lupta pentru pace, pentru socialism.

Adunarea activului de partid
din orașul și regiunea București

Luni, în sala Floreasca, a avut loc adunarea activului de partid din orașul și regiunea București. Pe baza hotărîrii ședinței plenare a C. C. al P.M.R. din 14 decembrie, adunarea a dezbătut Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și „Manifestul Păcii" elaborat de Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., a făcut expunerea cu privire la consfătuirile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. In dezbaterile ce au avut loc, vorbitorii au arătat că membrii partidului nostru și masele largi ale oamenilor muncii din țara noastră au primit cu însuflețire și cu o deplină aprobare documentele adoptate de cele două consfătuiri, care reprezintă o nouă etapă în întărirea coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale, în întărirea unității țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Ei au subliniat justețea liniei politice interne și externe a partidului nostru, bazată pe aplicarea creatoare a invincibilei învățături marxist-leniniste la condițiile țării noastre. Totodată s-a arătat însemnătatea însușirii de către toți membrii de partid a bogatelor învățăminte ce rezultă din aceste documente.

Adunarea a constituit o puternică manifestare a hotărîrii organizațiilor de partid din orașul și regiunea București de a munci neobosit, sub conducerea Comitetului Central, pentru aplicarea politicii partidului în toate domeniile construcției socialiste și îmbunătățirea continuă a activității organelor și organizațiilor de partid, pentru ridicarea nivelului muncii ideologice și apărarea purității învățăturii marxist-leniniste împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze, pentru mobilizarea maselor largi de oameni ai muncii în opera de construire a socialismului și în lupta pentru apărarea păcii.

La adunare au luat parte tovarășii Chivu Stoica, Gh. Apostol, P. Borilă, N. Ceaușescu, Al. Drăghici, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., F. Danălache, prim secretar al Comitetului orășenesc București, V. Cristache, prim secretar al Comitetului regional București, și alți membri și membri supleanți ai C.C. al P.M.R.

DECLARAȚIA
GUVERNULUI R. P. ROMINE
CU PRIVIRE LA NOTA GUVERNULUI SOVIETIC DIN 12 DECEMBRIE 1957

Guvernul Republicii Populare Romine a studiat cu cea mai mare atenție propunerile guvernului U.R.S.S. cuprinse în nota care i-a fost adresată la 12 decembrie 1957 și consideră că, pentru preîntîmpinarea războiului, pentru îmbunătățirea relațiilor dintre state și dezvoltarea colaborării prietenești între popoare, este necesară adoptarea unor măsuri urgente în sensul celor preconizate în nota sus-menționată.

Exprimînd năzuința de pace a poporului romin, guvernul Republicii Populare Romine duce cu consecvență și fermitate o politică de apărare a păcii, de conviețuire și colaborare cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială.

In lume există astăzi state capitaliste și state socialiste. De curînd și-au cîștigat independența și suveranitatea o serie de popoare din fostele țări coloniale. In aceste condiții, singura politică realistă, corespunzătoare intereselor menținerii păcii, este coexistența pașnică între statele cu sisteme sociale diferite, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta. De aceea, guvernul romin salută rezoluția referitoare la principiile coexistenței pașnice adoptată la ultima sesiune a Adunării Generale a O.N.U. din inițiativa delegației sovietice, rezoluție pentru care, alături de delegațiile altor state, a militat și delegația romînă.

Totodată, guvernul romin nu poate trece cu vederea faptul că acțiunile puterilor occidentale, care fac din N.A.T.O. principalul instrument al politicii lor externe, amenință în mod grav pacea și liniștea tuturor popoarelor lumii. Actuala sesiune a Consiliului N.A.T.O., care se desfășoară sub semnul intensificării pregătirilor militare, face să crească pericolele care amenință omenirea.

Ignorînd realitățile de nedezmințit ale vieții internaționale actuale, dorința arzătoare de pace a tuturor popoarelor, cercurile agresive continuă cursa înarmărilor pregătind folosirea largă a armei atomice și cu hidrogen, se cramponează de politica falimentară „de pe poziții de forță", încearcă prin toate mijloacele să restabilească dominația asupra popoarelor care au scuturat jugul colonial și să înăbușe lupta pentru libertate și independență a popoarelor asuprite.

O deosebită îngrijorare provoacă înarmarea accelerată a forțelor revanșarde ale militarismului german, care de două ori în decursul unei singure generații a provocat atîtea suferințe popoarelor Europei printre care și poporului romin. Incercarea de a impune popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu așa numita doctrină Eisenhower prin care se realizează amestecul fățiș al S.U.A. în treburile interne ale acestora pentru a reprima năzuința lor spre libertate și independență este de asemenea una din cele mai primejdioase cauze de încordare internațională.

Nu se poate trece cu vederea că în condițiile actuale ale dezvoltării tehnicii, dezlănțuirea unui război ar aduce popoarelor întregii lumi suferințe și distrugeri incalculabile.

Guvernul romin socotește că datoria cea mai sfîntă a guvernelor tuturor țărilor, și în primul rînd a marilor puteri — asupra cărora apasă cea mai mare răspundere pentru destinele păcii — este să ia cît mai neîntîrziat măsuri care să înlăture această situație primejdioasă, să creeze o atmosferă de înțelegere și încredere între popoare, și să ducă la instaurarea unei păci trainice.

Propunerile guvernului sovietic cuprinse în nota sa din 12 decembrie 1957 urmăresc tocmai realizarea scopurilor nobile arătate mai sus și corespund intereselor fundamentale ale tuturor popoarelor. Salutînd eforturile neobosite ale Uniunii Sovietice pentru îndepărtarea pericolului unui nou război, pentru întărirea colaborării internaționale și pentru pace trainică în lume, guvernul romin declară că sprijină în întregime propunerile cuprinse în nota sus-menționată a guvernului sovietic și că va face tot ce-i stă în putință pentru înfăptuirea lor.

Crește fondul de bază al gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole

Anul acesta, roadele muncii în comun în gospodăriile colective și întovărășirile din regiunea București au fost deosebit de bogate.

Acum, cu ocazia bilanțului realizărilor obținute în întregul an, colectiviștii hotărăsc în cadrul adunărilor generale să se repartizeze pentru fondul de bază sume importante.

Astfel, colectiviștii din comuna Afumați, care au realizat un venit bănesc de peste 440.000 lei, au repartizat pentru fondul de bază 22 la sută din venitul total. Sume importante pentru dezvoltarea avutului comun al colectiviștilor au propus pentru repartizare și gospodăriile colective din comunele Dobreni, Coșereni, Gîrbovi, cooperativa agricolă de producție din Balaciu și altele.

De asemenea mai mult de jumătate din numărul întovărășirilor agricole și-au creat fond de bază.

Anul acesta gospodăriile colective din regiunea București au cumpărat din fondul repartizat pentru dezvoltarea avutului obștesc 330 de vaci de lapte, 225 scroafe, 5.660 de oi, peste 700 familii de albine etc.

Totodată, cu ajutorul creditelor acordate de stat și cu fondurile realizate prin valorificarea produselor, în gospodăriile colective, s-au ridicat peste 100 de construcții noi: grajduri, saivane, maternități, magazii pentru cereale, remize etc. din care o mare parte au fost terminate.

Insemnări

Despre 27.180 de lei și un nume care nu se mai potrivește

Lui Constantin Desagă din Ruginești îi place să glumească pe seama numelui său. „Numele ăsta — spune el — l-a primit bunicul meu cu cîțiva zeci de ani în urmă. Și nu l-a primit din întîmplare. Tot ce strîngea într-un an putea să încapă în două-trei perechi de desagi". De aici numele de Desagă, care s-a potrivit și urmașilor pînă acum zece ani.

Astăzi, Constantin Desagă e membru al gospodăriei colective din satul moldovean Ruginești. Gospodăria din Ruginești este o unitate puternică. Avuția ei comună sporește neîncetat. In ultimii ani, fondul de bază a crescut de peste trei ori. De aproape trei ori au crescut veniturile colectiviștilor. Deunăzi s-a încheiat bilanțul pe anul 1957. S-au împărțit veniturile. Sînteți curioși să știți ce i-a adus lui Desagă munca în comun? Da? Atunci, să vă spun: 4.530 kg. de grîu, 2.718 kg. de porumb, 540 de orz, 366 de ovăz, 236 de floarea-soarelui, 45 de fasole, 136 de mazăre, 906 litri de vin — (trebuie să-l vizitez) și — notați bine — 27.180 de lei.

Cînd colectiviștii au asemenea cîștiguri mai e de mirare că-n ziua împărțirii veniturilor încă 12 țărani muncitori au dat cereri de intrare în gospodărie? Chiriac Toader și nevasta-sa s-au abătut pe la gospodărie fără nici un scop și s-au pomenit ajutîndu-i lui Desagă să-și încarce fasolea și floarea soarelui, porumbul și grîul în camion.

— La anul o să-mi ajuți și tu.

Și pe o foaie smulsă dintr-un registru — ce mai tărăboi a ieșit din cauza asta! — Chiriac și nevastă-sa au scris cererea.

M. HOBIȚAN

1947 In cinstea 1957 ANIVERSĂRII REPUBLICII

La ferma „30 Decembrie"

Afară viscolește ca-n miez de iarnă. Dar în serele fermei „30 Decembrie" din comuna Ad...țiu...ăceni, raionul Vidra, te simți ca în timpul verii. Harnicii legumicultori cultivă cu pricepere diferite „trufandale". In cinstea măreței zile cu a cărei denumire se mîndrește și întreprinderea lor, legumicultorii se străduiesc să trimită pe piețele Capitalei cît mai multe kilograme de trufandale.

In fotografie: utemistul Tudor Gheorghe făcînd recoltatul castraveților.

S-au ținut de cuvînt

Pe urmele unui angajament

Pe Gheorghe Udrea, brigadierul de cîmp al gospodăriei colective „23 August" din Băilești, l-am găsit în curte trebăluind pe lîngă un pătul de porumb. Cînd a aflat că mă interesam de rezultatul întrecerii gospodăriei lor cu cea de la Făcăeni pentru obținerea unei recolte bogate de porumb, a stat o clipă pe gînduri. Apoi, zîmbind pe sub mustața tunsă scurt, mi-a arătat pătulul deschis, plin jumătate cu știuleți galbeni ca aurul.

— Astă toamnă, aici, în curtea gospodăriei nu te mai vedeai de grămezile de știuleți. Căram zi și noapte de la cîmp porumbul cu tîrnele și camionul și tot nu mai pridideam. De cînd a luat ființă gospodăria noastră, nu mai văzusem rod atît de bogat. De pe cele 58 de hectare cultivate cu porumb am strîns peste 20 de vagoane, adică vreo 3.600 kg. la hectar.

...Nu mi-a fost deloc greu să aflu apoi secretul acestei recolte bogate. Guraliv din fire, Gheorghe Udrea mi-a povestit de-a fir în păr cum au muncit colectiviștii anul acesta la cultura porumbului.

Am luat cunoștință, printre altele, că la porumb au fost folosite în primăvara aceasta pentru întîia oară îngrășămintele chimice. Pe întreaga suprafață, au fost împrăștiate pe la sfîrșitul lui martie azotat de amoniu și superfosfat care au fost apoi îngropate în pămînt printr-un grăpat. Semănatul s-a început pe data de 1 aprilie, de îndată ce tehnicienii au constatat că temperatura pămîntului permite executarea acestei lucrări. Aproape întreaga suprafață a fost însămînțată numai cu porumb hibrid dublu folosindu-se mașinile S.M.T.-Băilești.

Multă bătaie de cap au avut colectiviștii cu porumbul mai tîrziu. După răsărire, bunăoară, din cauza ploilor multe, cultura era amenințată să fie înnăbușită de buruieni și mai ales de muștar; la un moment dat, nici nu se mai vedeau rîndurile de porumb din buruieni. Oamenii n-au stat însă cu mîinile în sîn. Cele două brigăzi de cîmp conduse de Gh. Udrea au pornit lupta împotriva buruienilor; zile întregi colectiviști fruntași ca Elena Mitroi, Nicolae Cacaliceanu, Sandu Floarea și alții au muncit cu rîvnă la plivitul buruienilor salvînd astfel cultura de la pieire. După ce rîndurile s-au putut deosebi, s-a dat, pe la începutul lunii mai, prima prașilă manuală. Au urmat apoi alte două prașile cu prășitorile trase de animale și una mecanică.

Pe o tarla de vreo 18 hectare, unde porumbul a fost pus după mazăre și unde s-a făcut și polenizarea suplimentară artificială, producția medie a depășit 4.000 de kg. la hectar.

Este sigur că în anul ce vine colectiviștii din Băilești vor aplica la cultura porumbului în mai mare măsură regulile agrotehnice în scopul obținerii unei recolte cît mai bogate.

N. FLORIAN

In contul anului 1958

Colectivul uzinei de tractoare „Ernst Thälman" din Orașul Stalin a obținut o nouă și prețuitoare victorie: îndeplinirea planului anual la producția globală cu 40 zile înainte de termen.

In cinstea zilei de 30 Decembrie, vrednicii muncitori, tehnicieni și ingineri din această uzină și-au luat angajamentul să depășească planul anual la producția globală cu 14 la sută. Acest angajament fusese deja realizat zilele trecute, uzina lucrînd acum, față de sarcinile de plan ale anului 1957, în contul lunii ianuarie 1958.

A. ION
corespondent

*

Harnicii muncitori din secția turnătorie a centrului mecanic Tulcea și-au îndeplinit zilele trecute planul de producție pe anul 1957 și lucrează în contul anului 1958.

Datorită muncii lor neobosite, turnătorii au reușit totodată să obțină o reducere a rebuturilor cu 2 la sută față de planificare, făcînd și economii la unele materiale (ferosiliciu, feromangan, dixtrină etc.) cu 10 la sută față de cantitățile planificate.

Acest succes se datorează muncii bine organizate a turnătorilor Panfil Mihai, Fistic Ion, Hîrboceanu Gheorghe, Anghel Constantin și alții, precum și a maistrului de secție Nicolau George, care a planificat temeinic munca fiecărui muncitor în parte.

TUTUIANU MARIOARA
corespondent

In două schimburi

Indată ce au terminat lucrările de toamnă, mecanizatorii de la S.M.T. Huși, regiunea Iași, au trecut la organizarea reparațiilor de iarnă.

La aceste lucrări iau parte 91 de mecanizatori. Lucrul se desfășoară în două schimburi după metoda pe ansamble ca astfel să se poată termina reparațiile la timp și să se facă lucrări de cea mai bună calitate.

Paralel cu executarea reparațiilor s-a început și școlarizarea tuturor muncitorilor din stațiune, cursurile ținîndu-se de patru ori pe săptămînă.

N. H. COSTACHE
corespondent

Succesele centrelor mecanice

Muncitorii din centrele mecanice din întreaga țară, avîntați în întrecere socialistă și-au sporit eforturile pentru a obține cît mai de seamă succese, în cinstea aniversării Republicii noastre.

Pînă la 12 decembrie, producția globală a centrelor mecanice fusese realizată în procent de 101.5 la sută, iar producția marfă în procent de 100,9 la sută.

La reparațiile de tractoare și motoare (în echivalent motor) care constituie activitatea de bază a centrelor mecanice, planul fusese realizat în procent de 104,3 la sută, la piese de schimb în procent de 103.7 la sută, iar la fabricația de utilaje, în procent de 106,4 la sută.

Cele mai frumoase realizări au fost dobîndite de către centrele mecanice: Buzău, Cluj, Constanța, Oradea și Ovidiu. In prezent, muncitorii din centrele mecanice desfășoară o activitate rodnică pentru a executa la timp și de bună calitate reparația tractoarelor trimise din S.M.T.-uri și piesele de schimb necesare acestor lucrări.

I. ALEXANDRU

Putem executa toate reparațiile în atelierul propriu, dar...

Mecanizatorii din stațiunea noastră au hotărît să execute în iarna aceasta lucrările de pregătire a utilajului în așa fel, încît să asigure perfecta funcționare a mașinilor în brazdă și să obțină cît mai mari economii.

Executînd reparația tractoarelor în cadrul stațiunii (unde există toate condițiile de lucru necesare chiar și reparațiilor capitale) noi am putea economisi 400-450.000 lei. Aceasta ar însemna reducerea cheltuielilor de reparații aproape de trei ori, față de cele ce ar fi necesare în cazul cînd aceleași lucrări le-am face la centrul mecanic. După calculele noastre, o reparație capitală executată în atelierul propriu ne-ar costa numai 5-6000 lei în loc de 14-16.000 lei (cît ar trebui să plătim centrului mecanic). Totodată, executarea reparațiilor în atelierul propriu ar mări simțul de răspundere al mecanizatorilor, întrucît ei ar putea observa permanent rezultatele muncii cu tractoarele. Totodată, ar fi posibilă tragerea la răspundere imediat a acelora care execută reparații de slabă calitate.

Cu cei 400-450.000 lei economisiți, am putea în schimb să terminăm turnătoria de piese începută în stațiune, să ne aprovizionăm cu utilajele de care mai avem încă nevoie, să ne construim un atelier mecanic model, să îmbunătățim condițiile de trai ale muncitorilor.

Ar putea întreba cineva: Ce anume vă stînjenește în a executa toate reparațiile la tractoare și mașinile agricole în atelierul propriu?

Răspunsul poate fi dat pe scurt: Lipsa unor repere de mare importanță cum sînt: pinioane la cutia de viteză, steluțe și garnituri de chiulase, tamburi cu camo și chiulase pentru tractoare KD și KDP, rulmenți diferiți etc.

In momentul de față, asemenea piese lipsesc de la baza de aprovizionare Ovidiu. Ce-i de făcut? Să trimitem unele tractoare pentru reparații capitale la centrul mecanic? S-a făcut cumva la această unitate o aprovizionare cu piese în volum mai mare și mai din timp? Dar în acest caz repet: Prețul de cost al unei reparații capitale ar fi cu mult mai mare.

Socot că se impune de urgență ca Direcția generală S.M.T. și Direcția generală de aprovizionare și desfacere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să studieze cele de mai sus, luînd măsuri de îndată ca să putem găsi la baza de aprovizionare piesele de schimb și materiale de care avem nevoie la reparații.

Ing. STELIAN POPESCU
directorul S.M.T.-ului Dăeni, regiunea Constanța

DUPĂ O ZI DE MUNCĂ

Are 85 de ani moș Petrache Boboc, colectivist din gospodăria „Prietenia Romino-Albaneză" din raionul Oltenița. La muncă însă ca și în activitatea culturală nu-l întrec prea mulți tineri. Iată-l în fotografie, acasă după o zi de muncă, citind cu nesaț ultimele știri din „Scînteia".

Pe unde a stăpînit Coroana regală

De la centrul comunei Segarcea e drum destul de lung. Razele soarelui se resfring în oglinda de zăpadă. Și îți iau ochii. Pe drumul acesta am mai trecut odată, cu zece ani în urmă...

Vizitam atunci pentru prima oară domeniile regale din comună. Monarhia fusese înlăturată. Consilierul Solamon, administratorul moșiei „Coroanei" de la Segarcea încă se mai plimba prin camerele luxos mobilate, mai călca încă pe covoarele scumpe; dar, cu fața galbenă de spaimă și de nopți nedormite, el aștepta înfricoșat să dea în primire poporului muncitor, ajuns stăpîn în țara lui, bogățiile jefuite atîți amar de ani.

În zilele acelea am cunoscut viața muncitorilor și țăranilor care lucraseră pe moșia și la fermele regale pînă la istovire, roși de boală, sărăcie și mizerie. La „ateliere" i-am găsit pe Anton Pungaru și Sandu Bălăcescu. Mi-au vorbit despre munca grea — 14-15 ore — a mecanicilor și tractoriștilor, despre prigoana dusă de uneltele regale împotriva membrilor de sindicat și mai ales împotriva comuniștilor. M-au însoțit apoi și la alte secții. La secția zootehnică am văzut vitele de rasă bine îngrijite, în grajduri moderne amenajate. Dar cei nouă grăjdari locuiau într-o singură cameră de două persoane, întunecoasă, umedă, cu pămînt pe jos, și dormeau într-un singur pat, de-a curmezișul, pe scîndurile goale.

— Umblăm desculți prin noroiul înghețat, mi-a spus atunci unul din grăjdari, Alexandru Cernat. N-avem o zdreanță de cămașă. Hainele rupte le îmbrăcăm de-a dreptul pe pielea goală. Nici săpun nu ni se dă. Ne-au umplut păduchii... sug din noi ca din vite. N-au ținut seama c-am fost și noi ai regelui, a încercat grăjdarul Cernat să glumească. Și a rîs. Dar numai el. Ceilalți au rămas tăcuți, încruntați. Poate i-a cutremurat și pe ei rîsul acela schimonosit, ce n-avea nimic omenesc în el. Căci pe domeniile „Coroanei" oamenii nu știau să rîdă, nici n-ar fi avut pentru ce rîde.

Pavel Gui, îngrijitor de porci, stătea într-o cocină împreună cu ai lui, cinci persoane laolaltă. Vasile Petre Tudose, paznicul magaziilor de lîngă biserică, avea ca locuință o baracă de scînduri, care mai înainte fusese cușcă pentru cîini.

29 castele cu 1081 camere, 114 palate cu 1979 camere, 16 castele de vînătoare cu 88 de camere aveau în diferite părți ale țării fostul rege Mihai și familia regală. [illegible] Dar pe îngrijitorii cailor de la herghelie, de la „Șeși", i-am găsit dormind în grajd pe grămezi de bălegar de li se făcuse obrazul cum e scoarța de copac.

— Să le ierte dumnezeu de munca la „Coroană", la familia regală, spunea Constantin Reabă. [illegible] n-are margini...

„N-are margini", a mai repetat el, și a rămas așa, cu privirile înfipte în palatul domeniilor.

Și mi-au venit atunci în minte ligurile regilor, de la Carol I, oțelul prusac venit cu o singură haină roasă în coate și o singură pereche de pantaloni lucioși și străvezii, pînă la Mihai, ultimul din șirul jefuitorilor regali. An de an, ca balaurul din poveste, dinastia de Hohenzollern, ai cărei membri deveniseră cei mai mari și mai nesățioși moșieri și capitaliști, înghițea tot mai multe bogății. La Segarcea, Mălin, Berca, Bicaz, Sadova, Caraiman și în multe alte părți din țară, fosta familie regală stăpînea peste 150 de mii de ha. Ea avea acțiuni la cele mai mari bănci și fabrici, printre care Banca Națională, Banca Romînească, Malaxa, I.A.R., Reșița, Titan-Nadrag-Calan. Își asigurase partea ei la toate societățile petrolifere din țară, pusese stăpînire aproape în întregime pe patru fabrici de zahăr, avea titluri, acțiuni și depozite la bănci în Statele Unite, în America de Sud, în Anglia, Elveția, Portugalia, Franța.

Și toată averea, toate bogățiile acestea erau stoarse din munca și truda dijmașilor, din munca și truda muncitorilor care își ardeau obrazul dormind pe bălegarul încins ca să se încălzească, năpădiți de păduchi ce colcăiau pe ei, cîte cinci-șase la un loc, ca la găini căpușile, pînă ți se făcea trupul carne vie, numai bube și răni. Și ca o adevărată sfidare și bătaie de joc, la toate secțiile din Segarcea stătea afișată circulara nr. 12.098 din 11 iunie 1947 semnată de maiorul Liatis, administratorul general al domeniilor „Coroanei" și trimisă celor 9 regii din toată țara.

„Instituirea unui sindicat agricol al funcționarilor, slujbașilor și muncitorilor de pe regiile domeniului Coroanei — se spunea în circulară — o considerăm fără obiect, deoarece Domeniul Coroanei, de la înființarea sa, din anul 1884, a făcut, în ce privește funcționarii, slujbașii și muncitorii agricoli de pe teritoriul acelei regii, oficiile îmbrățișate astăzi de sindicat".

Pășesc acum, la sfîrșitul lui 1957, prin aceleași locuri pe unde am umblat cu zece ani în urmă. Izgonirea regelui și instaurarea Republicii Populare Romîne au adus și în Segarcea, ca pe întreg cuprinsul patriei, schimbări adînci. Cele peste 4.500 de ha de pămînt, pădurea, livezile, via altoită, atelierele, vitele de rasă, herghelia, fabricile de [illegible], au fost redate poporului, au intrat în stăpînirea statului celor ce muncesc. În locul fermei regale a luat ființă gospodăria agricolă de stat „7 Noiembrie".

La uzină și în atelier îi regăsesc pe mecanicii Anton Pungaru și Alexandru Bălăcescu.

— Arăți ca și acum zece ani, tovarășe Anton, îi spun celui dintîi. N-ai îmbătrînit deloc.

— Ba dimpotrivă, am întinerit, glumește el. Și așa, din una în alta, îmi povestește tot ce s-a petrecut cu el și cu alți muncitori în acești zece ani de cînd nu ne-am văzut.

— V-aduceți aminte — mă întreabă Reabă Constantin, — Nu contam pentru „Coroană" nici cît [illegible] armăsarul pur singe al regelui? Avea dreptate. Așa era. Acum... Nimic nu e mai prețios ca omul muncitor. Opt ore pe zi, atît lucrăm. Ce înseamnă asta, numai cine a lucrat înainte 15 ore pe zi își poate da seama. Concediu de odihnă plătit? Nici în vis nu îndrăzneam să-l visăm pe atunci.

Și Anton Pungaru îmi vorbește despre Govora și Borsec, unde și-a petrecut concediul, despre frumusețea munților și pădurilor de brazi de la Băile Herculane, despre apele Cernei. [illegible] la Bazna și la Slănicul Moldovei și la Tușnad. Amîndoi aveau nevoie de îngrijire medicală. Dar cîți muncitori fruntași n-au fost trimiși la munte, la odihnă, pe cheltuiala gospodăriei, ca premiu pentru realizările obținute, cum sînt [illegible] Ion Voicu și Constantin Nicolăescu, tractoriștii Dumitru Chiriac, Nicolae Barbu, [illegible]. Munca a devenit [illegible] prilej de cinste, nu prilej de înjosire și rușine. Mecanicul tractorist Nicolae Gavrilă se mîndrește cu „Ordinul Muncii". Alături de el, tînărul Constantin Ruican, Stan Salta, Marcu Ion Bală, Aurel Guță, Ștefan Chițu și alții ca ei, au devenit azi oameni de nădejde ai gospodăriei de stat; li s-au încredințat munci de răspundere: brigadier de cîmp, viticol, zootehnic, magazioner.

Cu mîndrie și modestie în același timp îmi povestește și Alexandru Bălăcescu cum au alcătuit, acum cîțiva ani, echipa artistică, aproape numai din muncitori de la cîmp și de la vie și din îngrijitori de porci și de vaci, mulți dintre ei foști argați și zilieri pe moșia și la fermele regale: cum au dat serbări în Segarcea, Poișor, Calopăr și Radovani: cum au jucat el și cu Anton, în piesa „Sufletul trendășoaiei", ca să fie exemplu tinerilor neîncrezători.

De la atelierul mecanic mă întorc înapoi, spre sediul gospodăriei de stat. Și cum merg pe dreapta șoselei, las în urmă un rînd de case, — puse la linie — fiecare cu balcon și curte împrejmuită. Aci, între atelierul mecanic și fostul palat al „Coroanei" (acum Spitalul unificat raional), pe locul numit „Dealul bîlciului", își au locuințele individuale, ridicate cu credit de la stat și Anton Pungaru, și Alexandru Bălăcescu și Ștefan Chirea și încă 11 muncitori. În timpul din urmă s-a mai construit, la Segarcea, un grup social pentru 200 de persoane. Iată și „Grădinița de copii" a gospodăriei de stat. Privesc obrajii îmbujorați, șuvițele de păr bălai sau castaniu ieșite de sub căciulițe, ochii negri sau albaștri de copii cumințe și în același timp gata de drăcii, ascult glasurile vesele, subțiri, ca sunetul unor clopoței de argint: și gîndul mi se duce la copiii pe care i-am văzut cu zece ani în urmă, desculți, obidiți, în haine prea largi pentru trupurile lor firave. Copii de argați pe domeniile „Coroanei", copii fără copilărie!

Bat drumurile ulițelor comunei Segarcea, colind prin secțiile gospodăriei de stat, intru în farmacie, în bibliotecă și librărie, în căminul cultural ridicat prin muncă voluntară. Și nicăieri nu mai întîlnesc privirile umile, de cîine bătut ale oamenilor socotiți doar o marfă aducătoare de profituri, siliți să-și încovoaie spinarea pînă dădeau cu fruntea de pămînt, și să rostească fără a ridica ochii: „prea bine, să trăiți", așa cum orice rob era silit să salute uneltele regale de la domeniile „Coroanei". Întîlnesc doar oameni liberi, plini de încredere și demnitate, ridicați prin voința partidului la treapta înaltă de stăpîni ai țării, de constructori ai vieții noi.

GHEORGHE CRISTEA

CONSFĂTUIREA pe țară a bibliotecarilor

În sala Bibliotecii centrale universitare din Capitală s-a deschis miercuri dimineața consfătuirea pe țară a bibliotecarilor, la care participă reprezentanți ai tuturor categoriilor de biblioteci din țară.

Acad. Atanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii, a vorbit despre dezvoltarea largă a rețelei de biblioteci din țara noastră, arătînd importanța și prestigiul de care se bucură marile noastre biblioteci, care pot sta alături de cele mai importante instituții similare din străinătate.

Transmițînd participanților un călduros salut din partea Uniunii scriitorilor, acad. D. Panaitescu-Perpessicius a evocat momente din activitatea dusă ca bibliotecari de unii dintre marii noștri scriitori și oameni de cultură.

George Baiculescu, vicepreședinte al Asociației bibliotecarilor din R.P. Romînă, a vorbit despre rolul și sarcinile acestei organizații.

A fost prezentat referatul „Starea și perspectivele dezvoltării bibliotecilor din R. P. Romînă".

Lucrările continuă. (Agerpres)

Festivalul filmului sătesc în regiunea Cluj

Duminică 15 decembrie, a avut loc în satele din cuprinsul raioanelor Zalău, Jibou, Turda și Năsăud din regiunea Cluj deschiderea primei etape a „Festivalului filmului sătesc". Cu acest prilej, au fost rulate în premieră o serie de filme strîns legate de preocupările oamenilor muncii din agricultură, de viața cea nouă a satului. Astfel, au fost rulate: filmul sovietic „Mai presus de dragoste", filmul bulgar „Două victorii", filmul romînesc „Moara cu noroc", precum și o serie de interesante filme documentare ca: „Metoda miciuriniste de selecție", „Colhozul Lenin", „Daruri smulse naturii", „Mecanizarea completă a culturilor", „Porumbul hibrid", „Cea mai bună metodă de mulgere", „Îngrășarea industrială a porcilor".

La 22 decembrie „Festivalul filmului sătesc" va fi deschis și în satele raioanelor Dej, Gherla, iar apoi — treptat — și în celelalte raioane ale regiunii Cluj.

V. MOISESCU
corespondent

EXPOZIȚIA CĂRȚII

Cu prilejul „Săptămînii cărții", la 17 decembrie s-a deschis într-un cadru festiv în sala Dalles din Capitală „Expoziția cărții" organizată de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

„Continuînd strălucitele tradiții ale creației noastre literare-științifice — a spus în cuvîntul de deschidere acad. Atanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii — sub îndrumarea plină de grijă a Partidului Muncitoresc Romîn, scriitorii și cercetătorii noștri bătrîni și tineri au dat opere care rețin interesul publicului și, adeseori, trec granițele țării".

Vorbind despre rolul important pe care îl are cartea în făurirea omului nou, pe drumul vieții noi, socialiste, în țara noastră, acad. Mihai Beniuc, prim-secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a arătat că scriitorii se angajează să aducă poporului cărți pătrunse de bogăția faptelor vremii noastre în construcția socialistă și apărarea păcii. Dorința cea mai vie a scriitorilor — a spus în continuare acad. Mihai Beniuc — este de a contribui prin scrisul lor la înfăptuirea unui belșug tot mai mare, a bunăstării, pentru toți cei ce muncesc, pentru toți oamenii cinstiți și devotați patriei noastre socialiste și iubitoare de pace.

*

În sălile Expoziției, vizitată zilnic de mii de cetățeni, se pot admira cărțile apărute în anii aceștia — în tiraje impresionante — fotografii grafice etc. Cifrele — cîteva numai la întîmplare — vorbesc singure. Numai între anii 1949 și 1957 s-au tipărit 25.701 de titluri în 416.125.197 exemplare. În aceeași perioadă s-a tipărit 41.244.363 de exemplare în limbile naționalităților conlocuitoare.

La standul rezervat Editurii Agro-Silvice, vizitatorii află că în 5 ani s-au tipărit aci 1458 titluri cu un tiraj de 15.431.758 exemplare. În prim plan, se află lucrările apărute în Editură și distinse cu Premiul de Stat „Pedologie Generală" de Const. D. Chiriță, „Plantele lemnoase din R.P.R." de Al. Beldie și „Anatomia topografică a calului" de V. Gheție, E. Paștea și I. Riga.

Apoi, „Atlasul de anatomie comparativă" de aceiași autori (V. Gheție, E. Paștea și I. Riga). „Avicultura", „Floricultura", „Fitotehnia", „Microbiologia Veterinară", „Organe de Mașini", „Repararea tractoarelor", sînt tot atîtea lucrări ce se bucură de prețuirea unanimă a inginerilor și tehnicienilor din sectorul agriculturii. În zeci de mii de exemplare sînt de asemenea tipărite și broșurile din „Biblioteca Sătească" din colecția „Experiența fruntașilor în agricultură", „Biblioteca Agricolă", etc.

În standul Editurii, traducerile din limba rusă ocupă de asemenea un loc important. „Zootehnia generală" a lui Borisenko, „Embriologia animală" de G. A. Șmidt și altele, sînt lucrări de un neprețuit folos în munca cercetătorilor, a cadrelor științifice din agricultură.

Numărul de titluri, tirajele, exigența mereu sporită atît față de conținut cît și de prezentare, toate acestea fac ca Editura Agro-Silvică să se prezinte cu cinste în cadrul „Expoziției cărții" alături de celelalte edituri din țara noastră.

S. L.

ȚĂRII MELE

Te-am numit cu fotă sărăcuță,
Cu catrință veche, negru strat.
N-aveai plug și n-aveai nici căruță,
Dar te-am luat, frumoaso, cum erai.

Te-am suit, mîndruțo, pe tractoare
Și ți-am luat tafta de borangic;
Iar pe-atîta dor și foc de soare,
N-am cerut, frumoasa mea, nimic.

FLORIN PETRESCU

La creșa comunală

Sub supravegherea atentă a sorei Aurica Mititelu, copiii țăranilor muncitori din comuna Lucăcești, raionul Moinești, se joacă în voie la creșa săptămînală a comunei, în vreme ce părinții lor își pot vedea liniștiți de lucru.

De „Săptămîna cărții"

Însemnări

Nu e de mirare, că în satele patriei noastre, așezate fie la poale de munte, fie în fund de Bărăgan, pîlpîie azi o lumină nouă: lumina cărții. Cele aproape 13.000 de biblioteci sătești, înzestrate cu peste 18 milioane volume, arată cît de mult s-a schimbat viața satului în anii regimului democrat-popular.

Cine sînt cititorii acestor cărți?

Scriitorul Alexandru Cazaban povestește undeva: „Cu prilejul unei vînători de sitari, am înnoptat într-un sat din Teleorman... Cel dintîi țăran (Vasile Breazu) la ușa căruia am bătut s-a grăbit să mă primească în gazdă cu multă voie bună. Ba m-a poftit și la masă. Cînd acest om bun a aprins o lampă în odaia de musafiri, am rămas surprins dînd cu ochii de un raft de cărți înșirate pe o poliță de lemn de brad... Vasile Breazu avea două volume de Sadoveanu, „Bordeenii" și „Mitrea Cocor", „Povestiri" de Ion Creangă, „Un om între oameni" de Camil Petrescu, „Negura" de Eusebiu Camilar... poezii de Eugen Frunză și Veronica Porumbacu..."

Ca Vasile Breazu, țăran de pe meleagurile lui Zaharia Stancu, sînt mulți, — nespus de mulți. Ei au îndrăgit cartea cea bună, a cărei lumină le călăuzește pașii pe drumul vieții noi. În comuna Rebrișoara (?), pe Someș, bunăoară, acolo unde a dăscălit cu vrednicie și dragoste pentru truditorii pămîntului cel care a fost Ion Pop-Reteganul, cele 4.128 volume din biblioteca satului sînt citite de către 450 țărani. Mîrza Alexandru, Calincă Ana, Sabău Maria, Mureșan Maria, Pop Gheorghe, Sabo Andrei și mulți alți țărani, sînt cititori de frunte ai cărților din bibliotecă. În comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Medgidia, numărul țăranilor care citesc cărți de la bibliotecă trece de 3.000. Unul dintre milioanele de cititori de la sate, pe nume Petrache St. Costache, colectivist din Pădureni, raionul Panciu, citește foarte multe cărți și povestește cu talent despre: „Pe Donul liniștit", „Pămînt desțelenit", „Pasărea Furtunii", sau „Oțel și pîine", minunîndu-i pe ascultătorii săi.

Așadar, cartea a devenit un bun al celor mulți — oameni care în trecut n-au avut parte decît de „Visul Maicii Domnului", „Isprăvile lui Sf. Sisoie" sau nu știu ce alte epistole, cu sfinți și vîrcolaci...

Pe bună dreptate și nu fără amărăciune maestrul Mihail Sadoveanu spunea undeva că în trecut, pe cînd era inspector al căminelor culturale, mergînd în satul lui Creangă, a constatat că țăranii din Humulești nu cunoșteau nici măcar scrierile marelui lor consătean. La fel, vorbind despre trecut, poetul Mihai Beniuc spune în poezia intitulată „Bătrînul meu":

„Dar mama mă așteaptă în sat
Ea nu-mi cunoaște nici un vers..."

Gîndindu-ne la aceste triste adevăruri și punîndu-le față în față cu marile succese obținute în anii regimului nostru de democrație populară pe drumul culturalizării maselor, „Săptămîna cărții" constituie o aleasă sărbătoare ce ne mărește rîvna de a ține tot mai sus lumina cărții — cel mai bun prieten al oamenilor.

RADU SANDU

Pentru buna pregătire a utilajului agricol

Măsurile luate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii

În cursul desfășurării lucrărilor de reparații din lunile noiembrie-decembrie 1956 și ianuarie-martie 1957, au existat numeroase deficiențe care au dus la prelungirea reparațiilor la tractoare și mașini agricole în unele S.M.T.-uri, PESTE TERMENELE STABILITE. De asemenea, calitatea acestor lucrări a fost necorespunzătoare; ele s-au făcut și cu cheltuieli mai mari decît cele stabilite prin plan. Cauza acestor stări de lucruri a constat în faptul că nu s-au luat măsuri din timp pentru buna pregătire a locului de muncă, pentru aprovizionarea cu piese și materiale necesare, ca și pentru afluirea ritmică a tractoarelor la Centrele Mecanice și în întreprinderile industriale (unde tractoarele de multe ori au fost trimise descompletate sau cu piese și ansamble degradate).

În scopul înlăturării unor astfel de lipsuri, și pentru ca lucrările de reparații din iarna aceasta să se desfășoare în cele mai bune condiții, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat o serie de importante măsuri, care au fost deja comunicate, atît S.M.T.-urilor cît și Centrelor Mecanice.

Potrivit instrucțiunilor date, S.M.T.-urile au datoria să execute în primul rînd reparațiile accidentale și îngrijirile I-3 și I-4, ca astfel atunci cînd vremea e bună, cu tractoarele respective să se poată executa arături adînci.

Tractoarele care necesită reparații CAPITALE ȘI GENERALE trebuie introduse din timp la Centrele Mecanice și în întreprinderile industriale unde au fost repartizate, astfel încît lucrările să se desfășoare în mod susținut. CENTRELE MECANICE VOR TREBUI SA EXECUTE REPARAȚIILE LA TRACTOARELE TRIMISE DE S.M.T.-URI NEAPARAT PINA LA 20 FEBRUARIE 1958. În acest scop, S.M.T.-urile sînt obligate ca pînă la 20 decembrie 1957 să trimită neapărat: 60 la sută din numărul tractoarelor și motoarelor ce urmează a fi reparate la Centrele Mecanice, 90 la sută pînă la 10 ianuarie 1958 și sută la sută pînă la 20 februarie 1958.

S.M.T.-URILE VOR TREBUI LA RINDUL LOR SA TERMINE REPARAȚIILE PE CARE LE EXECUTA IN ATELIERELE PROPRII PINA LA 1 MARTIE 1958, dată pînă la care și ultimele tractoare și motoare reparate la Centrele Mecanice și în industrie să fie transportate, montate pe șasiu și rodate.

Deoarece s-a constatat că în anii trecuți unele S.M.T.-uri trimiteau la Centrele Mecanice sau în întreprinderi industriale tractoare cărora le lipseau unele subansamble principale s-au luat măsuri potrivit cărora tractoarele sau motoarele aduse descompletate la Centrele Mecanice sau întreprinderi industriale, pot fi refuzate să fie luate în reparație, dacă le lipsesc o serie de piese și ansamble cum sînt: RADIATOR, CHIULASA COMPLET MONTATA, APARATURA DE BORD, ROȚI DE TRANSPORT, CABINA etc. În cazul cînd Centrul Mecanic respectiv primește totuși în reparație tractoare cărora le lipsesc piese și ansamble ca cele de mai sus, el va cere S.M.T.-ului COMANDA SEPARATA pentru confecționarea și montarea lor pe tractor, sau va livra tractoarele reparate cu lipsurile respective (capotaje, faruri etc). Directorii S.M.T.-urilor au deci datoria să acorde toată atenția trimiterii la timp ȘI IN STARE COMPLETA a tractoarelor și motoarelor, la Centrele Mecanice și în întreprinderile industriale.

În scopul grăbirii terminării reparațiilor, trebuie folosite la maximum motoarele de rezervă, Centrele Mecanice fiind obligate să elibereze S.M.T.-urilor motoare de rezervă reparate fără să le rețină pentru tractoarele care se repară în aceste unități, — dacă tractoarele nu se montează și se livrează IN MAXIMUM 3 ZILE.

În ceea ce privește încadrarea pe grade a reparațiilor de motoare și tractoare ce urmează a se executa la Centrele Mecanice, aceasta se va face în baza constatării stării tehnice a motorului sau tractorului respectiv, conform foii de constatare amănunțită. Aprobarea categoriei reparației trebuie să se facă de către inginerul șef al Centrului Mecanic și de către delegatul permanent al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, pe răspunderea amîndurora.

S.M.T.-urile au datoria să încheie cu Centrele Mecanice contracte de lucrări pentru toate motoarele și tractoarele care se vor introduce în reparație. Transportul motoarelor și tractoarelor la Centrele Mecanice și înapoi la stațiuni se va face de către S.M.T.-uri, iar manipularea acestora cu prilejul descărcării și predării din reparație, se va face de către Centrele Mecanice. De asemenea, Centrele Mecanice au datoria să răspundă de buna păstrare tehnică a motoarelor sau tractoarelor DE LA DATA EXECUTARII REPARAȚIEI PINA LA LUAREA IN PRIMIRE DE CATRE DELEGATUL S.M.T.

Termenul de garanție pentru motoarele și tractoarele reparate de către Centrele Mecanice a fost fixat la 330 de ore pentru I.A.R. și S.R.T. și 430 de ore pentru K.D., K.D.P. și UTOS. În caz că un tractor căruia i s-a făcut reparație la Centrul Mecanic se defectează îndată ce începe a fi folosit, S.M.T.-ul are datoria să anunțe TELEGRAFIC sau TELEFONIC Centrul Mecanic care este obligat să se prezinte la S.M.T. în cel mult 3 zile de la data anunțării. În caz că nu se prezintă nici un delegat al Centrului Mecanic, S.M.T.-ul va executa reparația IN CONTUL CENTRULUI MECANIC, CARE VA SUPORTA ȘI ALTE DAUNE PROVOCATE STAȚIUNII IN CEEA CE PRIVEȘTE NEREALIZAREA SARCINILOR DE PRODUCȚIE.

În caz că delegatul Centrului Mecanic se prezintă la S.M.T., dar în urma constatărilor tehnice se stabilește că defecțiunea nu s-a datorat Centrului Mecanic, S.M.T.-UL ESTE ACELA CARE VA SUPORTA CHELTUIELILE DE DEPLASARE A DELEGAȚILOR CENTRULUI MECANIC ȘI BINEINȚELES, COSTUL REPARAȚIEI EFECTUATE.

În scopul executării reparațiilor la tractoarele și mașinile agricole la termen și de bună calitate, au fost constituite COLECTIVE REGIONALE DE REPARAȚII care vor analiza decadal mersul lucrărilor și măsurile ce trebuie luate. De asemenea, pe măsură ce S.M.T.-urile vor termina reparațiile — DAR NU MAI TIRZIU DE 1 MARTIE 1958 — secțiile agricole regionale vor organiza comisii de recepție regionale care se vor deplasa în fiecare S.M.T. pentru a verifica dacă au fost terminate reparațiile ȘI CALITATEA LUCRARILOR LA MAȘINILE ce vor fi folosite în campania din primăvara anului 1958.

Dată fiind marea importanță a executării lucrărilor agricole din anul ce urmează, la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice, este de datoria conducerilor Centrelor Mecanice, stațiunilor de mașini și tractoare și a bazelor de aprovizionare cu piese de schimb și materiale, să privească cu toată seriozitatea și atenția îndeplinirea sarcinilor ce le revin în ceea ce privește pregătirea utilajului, pîrghie importantă în dobîndirea unor recolte bogate în anul viitor.

I. DRÎNCU

Vrei nu vrei, puieți tot iei!

M-am făcut de ieri cu pomi. Am vreo zece puieți, dar nu în grădină, ci... în casă. I-am pus în picioare, rezemați, cît ține peretele sobei. Stau și mă uit la ei, femeia la fel și nu ne vorbim nimic. Copiii au fugit pe afară, pe la săniuș, apoi prin vecini, s-aducă și pe alții să-i vadă. S-au lăudat ca netoții că le-a adus tatăl lor pomi și i-a pus în... odaie. Știți dumneavoastră cum sînt copiii. De la copii au auzit părinții și hai cu toții la mine să vadă și ei cu ochii lor livada din... casă!

Lume la noi ca la urs. Ies unii, intră alții. Și bărbați și femei, ba unele și cu plozi în brațe. Bărbații stau cu căciulile în mîini, țepeni ca la liturghie, privesc cînd la tulpinile fragede ale puieților, cînd la mine, cu compătimire.

Femeile, cu mîna la gură, clatină din cap una către alta, asemeni unor momîi mișcate de vînt și țistuiesc într-una.

Am printre pomi: caiși, vișini, pruni. Nu i-aș mai fi avut. Că acum nu stă ușa închisă o clipă. Mereu vin alții.

— Acasă sînteți? zic ei din prag așa... ca să nu tacă.

— No, că unde-ați vrea să fim, în lună? le răspunde scurt nevastă-mea.

Cînd pleacă unii, le strig și eu, ca să-mi mai descarc năduful: „Nu uitați să treceți și pe la sfat. Poate i-au mai rămas tovarășei Oprea Valeria ceva pomi și n-are cui să-i dea"...

Astăzi au venit mai puțini. Am auzit că se duc și pe la Trandafira lui Mițariu. S-a făcut și ea cu zece pomi mulțumită tovarășei Oprea, tehniciana noastră agricolă. Așa-i la noi, la sfatul popular al comunei Buchin, raionul Caransebeș. Care cum vine la sfat cu vreo treabă, vine cu mîinile-n buzunar și pleacă cu brațele încărcate de puieți. Comedie mare, numai că nouă nu prea ne vine să rîdem, fiindcă ni se pare curios să mai aflăm că sînt unii care cred că și astăzi pot face tot ce le trece prin cap...

Să vedeți cum mi s-a întîmplat mie. Ieri am terminat treburile mai degrabă, cu gîndul să mă duc și pe la sfat, să-mi plătesc o rămășiță de impozit. Pînă la sfat am mers destul de repejor, că se lăsase o leacă de ger. Dau bunăziua, cînd ajung înăuntru, și le spun care-i baiul.

— Al nostru ești, bătrîne, mă ia iute un referent. Ai sosit cum nu se poate mai bine.

— De ce? întreb eu. Vroiați să plecați la raion?

— Nu, dar fiindcă tot ai bătut drumul pînă aici, e păcat să pleci cu mîna goală. Avem o surpriză pentru dumneata.

De treabă oameni, îmi zic eu. Te pomenești că au de gînd să-mi dea vreo cărțulie cu sfaturi agrotehnice. Mă bucuram că o să am ce citi acum, la vreme de iarnă.

— Cui plătesc impozitul? întreb eu, bucuros că nu mai am de așteptat la rînd.

— Mie, strigă tehniciana Oprea Valeria.

Mă apropii, mai număr o dată banii și aștept răbdător ca aceasta să termine de scris chitanța.

— Vasăzică ai de plătit 114 lei plus zece pomi.

— Care zece pomi? întreb eu mirat. M-ați asemuit poate cu altul.

— Nu e nici o asemuire, îmi răspunde din nou tehniciana. Este vorba de cei zece pomi pe care ți-i dăm noi. Ți-a spus doar tovarășul referent că e păcat să pleci cu mîna goală iar noi să rămînem cu pomii pe care i-am primit de la raion.

Mă uit nedumerit de la unul la altul și nu știu ce să cred.

— Ia, omule, pomii. Așa avem ordin. Ce să-i faci! Pînă nu terminăm cu toți trei sute, e jale. Poa' să vină și frate-meu. Nu-l iertăm. Are nevoie de un act de naștere, i-l dau numai dacă cumpără și cinci puieți. Vrei un certificat de cununie, atunci cumperi zece puieți, însă la alegere, după cum vrea mireasa. O mică amintire de la noi.

— Dar bine, măi fraților, mă tînguî eu, ce să facă omul cu puieții în plină iarnă, cînd pămîntu-i înghețat tun, iar zăpada e de două palme?

N-au știut nici unul ce să-mi răspundă. Mi-au spus doar că au primit pomii de la secția agricolă a sfatului raional Caransebeș, din dispoziția inginerului Gander Nicolae. Mi-au zis să-l întreb pe el de unde i-a venit ideea să ne repartizeze pomi iarna. Și mai ales — de unde și-au însușit cei de la sfatul popular al comunei Buchin metoda asta: *„Vrei nu vrei, puieți tot iei"*.

LUCIAN CURSARU

După o corespondență de la Hamat Vichentie

SATIRĂ ȘI UMOR

CÎNTEC DE IARNĂ

Interpretează un grup de mașini agricole de la G.A.S. Buftea-Crevedia, regiunea București.

Iarna, albă și frumoasă,
Cu veșmîntul ei bogat,
A bătut din casă-n casă
Și-a umblat din sat în sat;
Și aflînd aici sorocul
Cuvenitului popas,
I-a plăcut, se vede, locul
Și-a rămas.

Bănuind ce va să fie,
Omul intră în cojoc
Și — cum zice-o poezie —
„Se apropie de foc".
Vita mică, vita mare
Trag la grajd și trag cu rost;
Cata-acuma fiecare
Adăpost.

Numai noi, nemîngîiate,
Tot sub cerul liber stăm,
Căci afară-am fost „uitate"
Și aici ne vătămăm.
Numai noi — o soartă crudă! —
Stînd așa, ne belegim,
Căci nu-i nimeni să ne-audă
Cum jelim.

Vînturile nemiloase,
Gerul aspru și tălos
Ne-or pătrunde pîn' la oase,
„Congelîndu-ne" vîrtos.
Nepăsarea ne-o răpune
Și după așa iernat
Om ajunge tocmai bune
De-aruncat...

(Această bucată
Se mai cîntă-odată,
Ca s-audă bine
Cine se cuvine).

P. CONF.
IGOR BLOCK

DRUMUL unei întovărășiri FRUNTAȘE

Pe șoseaua Buzău-Ploești se află satul Lipia. In anul 1952, o mînă de oameni din acest sat s-au unit în întovărășirea agricolă „Drumul Socialismului". Astăzi ea deține „Drapelul de întovărășire fruntașă pe raion".

Douăzeci de oameni cu 20 de hectare au hotărît să dea urmare îndemnului lui Petre Dragomir care de vreo doi ani le spunea într-una: „pămîntul nostru poate rodi mai mult dacă-i lucrat cu mașinile". Cei 20 de inși au format o asociație și în 1951 plugarii din Lipia au văzut pentru prima dată tractoare în sat la ei. Arau pămîntul tare ca piatra al tinerei asociații. S-a făcut vara o arătură adîncă. Toamna, au arat perpendicular mai la suprafață. Grîul a fost semănat cu mașina. Pămîntul asociației a dat de două ori mai mult grîu la hectar, decît terenul țăranilor individuali. Recolta de 700 kg la pogon — i-a pus pe gînduri pe mulți țărani. Membrii de partid au început să le arate ca prin muncă unită vor putea obține recolte și mai bogate. Cuvîntul comuniștilor a fost ascultat: 28 de familii au format o întovărășire agricolă. Aceasta s-a întîmplat în toamna lui 1952.

Intovărășiții nu se prea pricepeau cum să organizeze munca, iar moș Mînz N. Tănase ținea morțiș ca fiecare să-și lucreze singur bucata de pămînt adusă în întovărășire. Pînă la urmă, majoritatea a găsit cu cale că-i bine să lucreze pămîntul laolaltă, iar întovărășiții să se ajute între ei, care cu brațele, care cu atelajele.

Moș Tănase care nu se învoise nici în ruptul capului, și-a luat pogonul său la marginea tarlalei. L-a arat cu boii, l-a semănat cu mîna. Ceilalți întovărășiți au arat și semănat cu mașinile. La treieriș, lui moș Tănase îi crăpa obrazul de rușine văzînd cît grîu au scos ceilalți. Din pățania lui moș Tanase au învățat mulți din sat. Problema: cum trebuie muncit pămîntul nu s-a mai pus de atunci, chit că întovărășirea a crescut an de an, ajungînd să numere astăzi 448 de familii și 782 ha de teren. Intovărășiții din Lipia împărțiți în brigăzi și echipe, își lucrează pămîntul în comun, iar recolta o împart după suprafață.

Iată comparativ recoltele obținute la ha de întovărășiți și de țăranii muncitori cu gospodărie individuală din Lipia:

Anul	Intovărășirea agricolă „Drumul Socialismului"		Țaranii muncitori cu gospodărie individuală	
	grîu	porumb	grîu	porumb
1956	1.291	1.500	902	1.031
1957	1.400	1.850	1.075	1.250

Trebuie arătat că la început, țăranii muncitori aduceau în tarlaua comună pămînt puțin, așa că erau cu un picior în întovărășire iar cu altul în sectorul individual. Această stare de lucruri dăuna. Se iveau greutăți în organizarea muncii. In loc să vină la lucru pe tarlaua întovărășirii, oamenii alergau să-și muncească parcelele pe care le aveau în afară.

Printre cei cu pămînt în afară era și Gheorghe Roman. Avea 11 pogoane de pămînt: 4 în întovărășire, iar restul răspîndite pe „Viroagă", pe „Merei" și pe „Luncă".

In toate adunările el era criticat pentru motivul că nu lucra cum trebuie terenul nici în întovărășire, nici în afară. Il cam ustura critica dar se gîndea că la recoltă va arăta că el e mai cîștigat. Recolta l-a dezamăgit. In întovărășire, pogonul de grîu a dat peste 600 kg, iar cel de porumb aproape 900 kg. Cu puțin mai mult de jumătate a dat pogonul din afară. Neîndemnat de nimeni Gh. Roman a intrat cu toată suprafața în întovărășire.

Cei șase brigadieri îndeplinesc o muncă de mare însemnătate în întovărășire. De felul cum țin ei evidența depinde într-o mare măsură buna aplicare a principiului hotărît de întovărășiți de a împărți recolta, atît după suprafața de teren, cît și după munca făcută de fiecare. Tot ce lucrează un întovărășit este socotit în zile lucrătoare. Nu se lucrează după norme, dar întovărășiții nu lasă ca cineva să trîndăvească. Acum, cînd întovărășirea a crescut atît de mult se face simțită nevoia de a se introduce norma de lucru. Și întovărășiții și-au propus ca începînd din primăvară, să lucreze după norme de lucru.

Plata zilelor-muncă se stabilește în adunarea generală încă de la începutul anului. Anul acesta, s-a hotărît ca pentru o zi muncă lucrată în plus cu brațele la treieriș, să se dea 30 lei, pentru un atelaj cu un cal 50 lei, pentru cositul cu coasa al unui pogon de grîu, 60 kg grîu etc.

Iată rezultatele din acest an ale întovărășitului Vasile Cîmpeanu și ale țăranului individual Ion Munteanu. Ambele familii au 4 brațe de muncă și suprafața de 2 ha. Intovărășitul a dus acasă mai bine de 1.300 kg grîu și aproape 1.800 kg porumb. Țăranul individual a obținut doar 836 kg grîu și 950 kg porumb. Intovărășitul are un impozit de numai 537,40 lei, iar individualul plătește 1.297,50 lei.

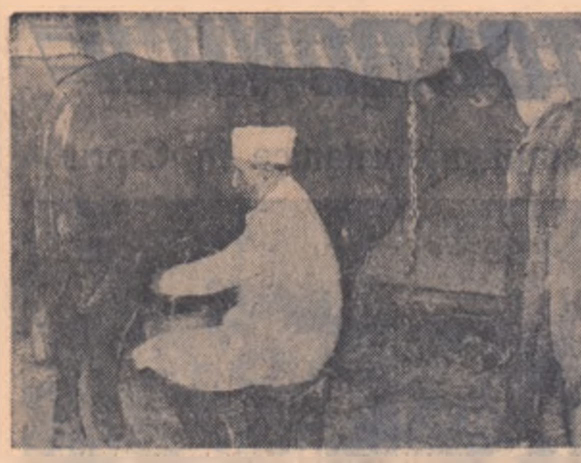
Dar întovărășiții au făcut un pas înainte și în ce privește sporirea fondului obștesc al întovărășirii. Numai în acest an, fondul de bază s-a mărit cu 7.000 lei.

De asemenea, întovărășiții și-au cumpărat o secerătoare legătoare, semănători de porumb și de grîu, prășitori.

...Rînd pe rînd am aflat și alte lucruri interesante despre întovărășiții din Lipia. In anul viitor, vor să-și cumpere și oi. In acest an s-a introdus lumina electrică în comună, s-a pus fundația noului cămin cultural. In ultimul timp s-au construit peste 100 de case noi. Dacă în 1949 erau numai 6 biciclete, acum în comună sînt peste 60...

T. MARIUS

MULSUL DE DIMINEAȚĂ

Patrusprezece vaci are în primire mulgătorul Constantin Tocitu de la gospodăria agricolă de stat Stîlpu, regiunea Ploești. De aceea, cînd e vremea mulsului, nu are o clipă de răgaz. Imbrăcat în halat alb și cu bonetă, așa cum se vede în fotografia de față, el execută cu pricepere și conștiinciozitate mulsul vacilor.

A primit 13.125 kg de grîu și porumb

Răsfoind borderoul de repartizare a produselor privirea îți este reținută de numele colectivistului Ștefan Dușman, care cu încă trei brațe de muncă a reușit pînă la începutul lunii noiembrie să efectueze 836 zile — muncă.

Pentru acestea el a primit: 4.765 kg grîu, 8.360 kg porumb, 3.000 lei și diferite alte produse ca: orz, floarea-soarelui, lînă, brînză, zarzavaturi, furaje etc. De asemenea, colectivistul Alecu Mohara care a efectuat 686 zile-muncă a primit 3.910 kg grîu, 6860 kg porumb, și alte produse. La fel de multe produse și bani au primit și ceilalți colectiviști care au înțeles să muncească cu tragere de inimă. Carele pline de bucate pe care colectiviștii le-au dus acasă au determinat pe mulți țărani muncitori din Furculești, raionul Alexandria, să pășească pe drumul bunei stări. Astfel, în prima săptămîna a lunii decembrie încă 25 familii s-au înscris în gospodăria agricolă colectivă.

I. ALEXANDRU
corespondent

Doi colectiviști — două rezultate

Maria Sevastru, s-a convins, cu ani în urmă, că e mai bine să se înscrie în colectivă. După ce a intrat în gospodăria din comuna Cuza-Vodă, raionul Negrești, lelea Maria a crezut că de acum totul vine de-a gata, fără muncă. Așa se face că la sfîrșitul acestui an a avut numai trei zile muncă, pentru care a primit 14 kg de grîu, 18 kg porumb, 3 litri vin, 12 lei, etc. Cît de mîhnită a fost lelea Maria cînd a văzut pe Teslaru Niculai care, muncind cu hărnicie, a primit 4.459 kg grîu, 5.574 kg porumb, 929 litri vin și alte produse care evaluate în bani, valorează 37.246 lei. Ca Teslaru Neculai au fost și Teslaru Gheorghe, Lioșa Constantin și mulți alții; ei au dus acasă aproape un vagon de cereale.

Nu știu ce-și spunea lelea Maria Sevastru în sinea sa dar, după felul cum îi privea pe ceilalți, sînt sigur că anul viitor nu va mai avea doar trei zile muncă ci de o sută de ori mai mult.

FILIP CONSTANTIN
corespondent

Un nou autocamion

Zilele acestea gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din raionul Vidra, își va cumpăra al doilea autocamion de care are neapărată nevoie. Banii pentru autocamion provin din vînzarea a 6 tăurași de rasă brună pentru reproducție precum și din predarea către O.R.A.C.A. a cîtorva boi și porci îngrășați. Pentru aceste animale, gospodăria agricolă colectivă a primit 110.000 lei.

SEICIUC TOADER
corespondent

Producție - marfă = bani

Cu cinci ani în urmă, în comuna Merișani, din raionul Roșiori de Vede, a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „Drumul Păcii". Porneau pe drumul cel nou doar 26 de familii. Erau singurele care se convinseseră pînă atunci că gospodăria colectivă îi duce la bunăstare. De atunci s-au mai convins mulți alți țărani muncitori. De la începutul lunii octombrie a.c. și pînă în prezent, adunarea generală a colectiviștilor a aprobat încă 40 de cereri.

In acest an, gospodăria colectivă a crescut mai mult ca niciodată. Explicația stă în faptul că niciodată pînă acum n-au obținut colectiviștii atîtea bucate și atîția bani ca în toamna aceasta. Veniturile bănești ale colectiviștilor puteau fi însă și mai mari dacă conducerea colectivei ar fi acordat atenție deosebită creșterii, în special, a producției-marfă, adică a acelei părți din producția globală care se valorifică prin organizațiile comerciale de stat și cooperatiste sau pe piața liberă. Or, producția-marfă n-a constituit pentru consiliul de conducere un obiectiv de seamă. Gospodăria a destinat vînzării doar 3 la sută din recolta de grîu și 4 la sută din producția de porumb. Deși producția planificată a fost depășită cu 400 kg de grîu și 1.800 kg de porumb la hectar, gospodăria a vîndut statului numai cantitățile de cereale contractate la începutul anului.

Gospodăria a cultivat 6 hectare cu legume și zarzavaturi în sistem irigat. Faptul că vînzarea zarzavaturilor a adus doar 20.000 lei, arată că numai o parte din producția grădinii a devenit marfă. Aici se mai poate face o constatare: patru cincimi din zarzavaturile valorificate au fost vîndute pe piața neorganizată. In afară de cerealele contractate și zarzavaturi, gospodăria a mai valorificat și plantele medicinale cultivate pe o suprafață de 2.5 ha. Pe scurt, din producția vegetală, colectiva a realizat un venit bănesc ce nu depășește 45.000 lei. Mult mai însemnată este producția-marfă realizată din sectorul zootehnic care, în treacăt fie spus, se mai află încă în faza de început. Din vînzarea laptelui și brînzei de oaie, a lînei, purceilor și mieilor, s-au obținut 60.254 de lei, ceea ce reprezintă 57 la sută din întregul venit bănesc realizat de gospodărie.

Unor colectiviști din Merișani li se părea înainte vreme că producția-marfă nu contribuie la creșterea cîștigurilor personale. Ei considerau că dacă primesc cantități de produse mai mari decît le e necesar, cîștigă mai mult. Deși această părere e pe cale de completă dispariție, socotesc că-i bine să arăt printr-un exemplu, cît de profund greșeau acești colectiviști. Să-l luăm pe Ilie Costache. O bună parte din produsele primite de la gospodărie îi vor prisosi. El va trebui deci să le vîndă. Considerînd că le va vinde la preț de contractare, care-i cel mai avantajos, Ilie Costache va lua pentru produsele ce-i prisosesc — mă refer numai la grîu și porumb — suma de 6.600 lei. Pentru aceleași produse, gospodăria ar fi obținut cu 672 lei mai mult. Iată deci că Ilie Costache ar fi avut numai de cîștigat dacă gospodăria ar fi valorificat mai multe cereale, dacă ar fi destinat producției-marfă o parte mai mare din recolta sa. Asemenea socoteli își fac acum mulți colectiviști din Merișani, care pierd destul timp pentru a transforma în bani produsele ce le prisosesc... Din experiența căpătată anul acesta de gospodăria lor și de alte unități ei trag concluziile cuvenite. Care sînt aceste concluzii? Iată-le formulate așa cum le-am auzit de la ei, sub formă de angajament:

1) Vom mări suprafața cultivată cu plante industriale și medicinale care dau numai producție-marfă;

2) Gospodăria va vinde pînă la 15 la sută din producția de grîu, orz și porumb;

3) Ferma de animale va fi mărită prin cumpărarea a 10 vaci și a încă 300 de oi;

4) Vom spori suprafața cultivată cu legume și zarzavaturi.

Angajamentele demonstrează că membrii gospodăriei din Merișani au înțeles că numai prin sporirea producției-marfă obțin venituri bănești mari. Această înțelegere se va reflecta în planul de producție pe care-l vor întocmi curînd. Planul va avea ca obiectiv de seamă realizarea producției-marfă, realizarea, cu alte cuvinte, a unui însemnat venit bănesc.

FLORICA PLOPEANU

Fiecare S.M.T. cu planul anual îndeplinit

Activitatea S.M.T.-urilor din regiunea București

Zilele trecute, a avut loc la Comitetul Regional București al P.M.R. o consfătuire în care s-a analizat activitatea S.M.T.-urilor din regiune, pe acest an. Cu acest prilej s-au discutat măsurile ce trebuie luate în scopul bunei desfășurări a reparațiilor din iarna aceasta. La consfătuire, au participat și tov. Vasile Cristache, prim-secretar al Comitetului Regional al P.M.R. și tov. ing. Petre Moldovan, directorul general al Direcției generale S.M.T.

Din referatul prezentat de secția agricolă regională, a reieșit că mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare din regiunea București au îndeplinit și depășit anul acesta planul anual de producție. Ei au contribuit în acest fel în bună măsură, la îndeplinirea planului global anual al S.M.T.-urilor, pe țară.

Trebuie accentuat în mod deosebit faptul că succesele obținute în munca de cooperativizare a agriculturii în regiunea București, au creat condiții mai bune de lucru S.M.T.-urilor. Recoltele bogate obținute de terenurile unităților cooperatiste deservite de cele 39 de S.M.T.-uri sînt dovada certă a îmbunătățirii activității lor. In medie, pe regiune în acest an s-au obținut în gospodăriile colective 1653 de kg grîu la hectar și 1481 kg la hectar la întovărășiri, în vreme ce în sectorul individual nu s-au obținut decît 1287 de kg grîu la ha.

Recoltele bogate obținute au dus la întărirea economică a gospodăriilor colective, a întovărășirilor și cooperativelor de producție agricolă cu rentă.

In acest an cele 39 de S.M.T.-uri au avut ca sarcină de plan un volum de lucrări de 715.600 hantri, realizînd însă pînă la 1 decembrie 734.042 hantri, (103 la sută). La acest succes au contribuit îndeosebi 21 de S.M.T.-uri care și-au depășit planul anual. Cele mai mari depășiri ale planului anual de producție le-au dobîndit S.M.T.-urile: Ulmeni — 191 la sută, Horia — 145 la sută, Budești — 131 la sută, Balaciu — 127 la sută, Ciorogîrla — 117 la sută, Grivița — 117 la sută, Grădiștea — 115 la sută.

Din păcate trebuie spus însă că o parte din S.M.T-urile regiunii București, neorganizînd temeinic munca și scăpînd din mînă problemele de îndrumare și control în cîmp, nu au reușit să-și îndeplinească planul anual de producție. Astfel, cele mai mici realizări au fost înregistrate de către S.M.T.-urile: Anghelești — 75 la sută, Ulmuleț — 80 la sută, Lehliu — 82 la sută, Gîrbovi — 85 la sută, Toporu — 85 la sută, Odobeasca — 86 la sută, Rîioasa — 87 la sută.

Fără îndoială că la baza succesului dobîndit stă în primul rînd faptul că anul acesta S.M.T.-urile din regiunea București au acordat o atenție deosebită — pe lîngă îndeplinirea volumului global de lucrări — realizării sarcinilor calitative și în special lucrărilor cu pondere mare. Astfel, arăturile de însămînțare și semănatul au fost realizate în procent de 100 la sută, iar treieratul, seceratul și desțelenitul, între 90—99 la sută. Dacă la acestea s-ar mai fi adăugat și lucrările de prășit mecanic, care nu s-au executat decît în proporție de 35,1 la sută (și de care se fac vinovate în primul rînd S.M.T.-urile Slobozia, Rîioasa, Balaciu, Rosetti, Grivița și altele care nu au prășit mecanic nici măcar un hectar) succesul ar fi fost și mai mare.

Pe de altă parte, anul acesta S.M.T.-urile au făcut un însemnat pas înainte în creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor agricole, fapt ce a contribuit în mare măsură la realizarea sarcinilor de plan. Astfel, organizîndu-se mai bine munca, folosindu-se mai rațional forța tractoarelor și timpul bun de lucru, în acest an s-au executat cu peste 200.000 hantri mai mult ca în anul trecut, parcul de tractoare crescînd doar cu 6 la sută. Față de anul 1956, cînd pe tractor convențional s-au realizat 199 de hantri, în acest an au fost realizați 237 hantri. Totodată, față de anul trecut, productivitatea muncii pe cap de muncitor a crescut în acest an cu 31 la sută, iar pe total salariați cu 36 la sută.

Cadrele hotărăsc totul! Acest adevăr nu s-a dezmințit nici în ceea ce privește activitatea majorității mecanizatorilor din S.M.T.-urile regiunii București. Antrenați în întrecerea socialistă, sute de vrednici tractoriști au contribuit în mare măsură la realizarea și depășirea planului de producție. Tractoriști ca Bella Constantin și Capuzu Nicolae de la S.M.T. Bogdana, ori Cuțăr Gheorghe de la S.M.T. Cuza Vodă și Ilie Vasile de la S.M.T. Urziceni, care au făcut anul acesta peste 1.000 de hantri (între 1.001—1.359 hantri), sînt bine cunoscuți, stimați și respectați de tovarășii lor, pentru importantele realizări dobîndite în exploatarea mașinilor. Atît ei cît și ceilalți mecanizatori fruntași din S.M.T.-urile regiunii au folosit metode înaintate de lucru printre care: graficul orar, cuplurile de 2 și 3 semănători, de două secerători-legători, cea de-a patra trupiță mare la pluguri etc.

Dar, activitatea S.M.T.-urilor poate fi considerată pe deplin satisfăcătoare atunci cînd, pe lîngă depășirea planului de producție, unitățile respective înregistrează și economii, reduc prețul de cost al lucrărilor executate. Mergînd pe această linie, majoritatea stațiunilor (cu excepția S.M.T.-urilor Lehliu, Frăsinet și Ulmuleț) au făcut în acest an mari economii de combustibil, (în total 530.436 lei față de normele planificate). Și la capitolele salarii, s-au înregistrat economii de peste 1.200.000 lei.

Dacă la carburanți, lubrifianți și salarii s-au făcut economii, trebuie subliniat însă că la reparații, s-a înregistrat o depășire destul de mare față de norme (peste 1.300.000 lei). Această depășire se datorește îndeosebi faptului că nu în toate stațiunile normativul de îngrijiri tehnice a fost respectat, cît și reparațiilor de slabă calitate executate în iarna trecută, atît în S.M.T. (exemplu S.M.T. Anghelești, Frăsinet, Gîrbovi, Lehliu) cît și în centrele mecanice și îndeosebi la C. M. Drăgănești.

In total pe regiune a rezultat un preț de cost de 150,20 lei per hantru față de 143,86 lei cît a fost planificat, prețul de cost fiind astfel depășit cu 6,34 lei per hantru. Prețul de cost nu a putut fi redus față de cel planificat, mai ales datorită faptului că o bună parte din colectivele de conducere ale S.M.T.-urilor nu au dat atenția cuvenită acestei importante probleme. S.M.T.-urilor din această regiune le revine deci sarcina de seamă de a lupta și pentru reducerea prețului de cost în cît mai mare măsură nu numai a producției globale.

Experiența anului acesta, cînd s-a putut constata că există posibilități de a se obține rezultate bune, trebuie să constituie un imbold puternic pentru mecanizatorii S.M.T.-urilor din regiunea București, ca în anul ce vine să muncească neobosit pentru a obține succese și mai de seamă în executarea sarcinilor ce le revin.

I. LEȘEANU

Din experiența anului agricol 1956-1957

De ce producție scăzută la grîul de toamnă la gospodăria de stat Merigoala?

Anul acesta, la gospodăria agricolă de stat Merigoala s-a obținut o producție medie de 1.200 kg grîu de toamnă la ha.

In legătură cu această producție, care este cea mai mică dintre recoltele medii realizate în acest an de gospodăriile trustului regional gostat București, există păreri diferite. La trust bunăoară, producția de grîu realizată este considerată mulțumitoare. Inginerul șef al trustului — tovarășul Gavrilescu — ne-a explicat că recolta mică ce s-a obținut la această gospodărie se datorește în primul rînd condițiilor naturale neprielnice, din zona în care se găsește situată gospodăria de stat Merigoala.

O altă părere, cea mai „originală" în felul ei, poate, este aceea a tov. Tudor Gheorghe, directorul gospodăriei de stat Merigoala.

— Nu înțeleg de ce este criticată gospodăria noastră — spune el. Am avut doar planificată o producție medie de grîu de 1.200 kg la ha și am realizat 1.201 kg la ha.

Dat fiind că aceste două aprecieri aparțin unor tovarăși cu munci de răspundere ar fi fost de așteptat ca ele să nu exprime doar motivări teoretice, sau interpretări mecanice ale sarcinilor de plan, ci observații juste asupra lipsurilor care au existat și există în această gospodărie.

Care este totuși situația reală? Putea să obțină gospodăria Merigoala o producție mai mare de grîu anul acesta? Și în caz afirmativ, care sînt cauzele care au împiedicat realizarea acestui lucru?

Răspunsul la prima întrebare nu este greu de dat. Producția medie de 1.772 kg realizată pe trust și mai ales recoltele obținute de unitățile agricole din vecinătate spun multe. Astfel, în unele unități agricole cooperatiste din comunele Bălțați și Goala, vecine cu trupurile gospodăriei de stat Merigoala, s-au obținut în plus circa 500—600 kg grîu la hectar.

Iată deci că nu timpul a fost acela care a hotărît soarta recoltei. Cauza producției mici realizată anul acesta la gospodăria de stat Merigoala trebuie căutată în felul cum au fost aplicate principalele măsuri agrotehnice cerute de cultura grîului de toamnă.

Să analizăm mai întîi modul în care a fost executat semănatul. Este suficient să amintim în această privință, că din cele 945 de ha cultivate cu grîu, 706 ha au fost însămînțate în arătură proaspătă și pe un teren care nu a fost dezmiriștit. Calitatea semînței a influențat de asemenea în mare măsură producția obținută. In afară de faptul că gospodăria nu a semănat o sămînță de soi raionat, pe circa 70 de hectare a fost folosită sămînța de calitatea a III-a recondiționată. Ca urmare a însămînțării de proastă calitate, în primăvară, grîul a ieșit rar și cu multe goluri. La trupurile Bălțați și Rateasca bunăoară (unde dealtfel producția realizată a fost de numai 945 kg la hectar) densitatea grîului era numai de 250 fire la m.p.

Pierderile cele mai mari au fost însă înregistrate la recoltare. Intr-adevăr, față de producția evaluată, care a fost de 1.700 kg la hectar, nu s-a obținut decît 1.200 kg la hectar. Această stare de lucruri nu trebuie să ne mire dacă ținem seama că recoltatul celor 945 de hectare, cultivate cu grîu, a durat cca 22 de zile și că treieratul s-a terminat abia la 25 august.

Din ce cauză nu s-au executat însămînțările în bune condiții agrotehnice? De ce seceratul și treieratul s-au desfășurat cu încetineală? Este vorba aici numai de lipsa de organizare a muncii în gospodăria de stat Merigoala?

Fără îndoială că și conducerea gospodăriei a avut lipsuri în organizarea procesului de producție. Ele au fost însă o consecință a modului necorespunzător în care conducerea trustului regional Gostat București a sprijinit și îndrumat această gospodărie, fapt ce a avut ca urmare obținerea producției scăzute de grîu.

Atunci cînd conducerea trustului a hotărît, în toamna anului 1956, înființarea unor noi gospodării prin dezarondare, a avut desigur intenția să creeze condiții mai bune pentru organizarea procesului de producție. Din păcate însă, aplicînd mecanic această hotărîre, urmările nu au fost cele așteptate, aceasta cel puțin în ce privește gospodăria de stat Merigoala. Conducerea trustului nu s-a preocupat să analizeze modul în care această gospodărie odată constituită, își va putea desfășura activitatea.

De pildă, sectorul mecanic al acestei gospodării, sector căruia i se datorește în mare măsură pierderile înregistrate cu ocazia recoltării grîului, a fost ca și inexistent la înființarea gospodăriei. Fără atelier mecanic, fără utilaj pentru reparații, și dotat în majoritate cu tractoare și mașini agricole prin transfer de la gospodăria de stat Mavrodin (utilaj care nu a fost din cel mai bun) iată de ce condiții a dispus noua gospodărie creată. Faptul că trustul nu a repartizat acestei unități nici un atelier de reparații mobil (deși gospodăria are 10 trupuri răspîndite pe o rază de 37 km.) a îngreunat mult recoltatul.

Conducerea trustului cunoștea că la gospodăria de stat Merigoala solul are caracter de podzol. De ce atunci s-a repartizat acestei unități în perioada însămînțărilor îngrășăminte cu caracter acid, iar cele nitrocalcaroase, indicate pentru acest tip de sol, au fost trimise cu întîrziere abia în iarnă? De ce nu se iau măsuri pentru repunerea în valoare a terenurilor pe care băltește apa de ani de zile și unde seceratul grîului a trebuit făcut cu coasa, de muncitori echipați cu cisme de cauciuc?

Este știut că la un interval de cîțiva ani, pe asemenea terenuri este necesar să se ia măsuri pentru distrugerea stratului de argilă, care ajută la stagnarea apei pe teren. Lucrul acesta a fost cerut de conducerea gospodăriei, însă trustul regional nu a făcut nimic în această privință și este necesar ca cel puțin în anul viitor să fie ajutată în această privință.

In prezent în cadrul trustului regional gostat București se execută lucrări în vederea efectuării unor noi dezarondări. Conducerea trustului are datoria să studieze mai profund această problemă pentru a nu se mai crea în viitor deficiențe de genul celor semnalate mai sus.

Ing. A. DRAGANESCU

Gospodăriile de stat din regiunea Ploești pe drumul rentabilizării

• PRODUCȚIA GLOBALA PE INTREGUL TRUST DEPAȘITA CU 2 LA SUTA. • PE SORTIMENTE, PLANUL A FOST INDEPLINIT IN PROPORȚIE DE 140 LA SUTA LA GRIU, 101 LA SUTA LA PORUMB, 100 LA SUTA LA VII, LAPTE DE VACA ȘI CARNE, 130 LA SUTA LA LAPTE DE OAIE. • 12 GOSPODARII AU REALIZAT BENEFICII INTRE 100.000 LEI ȘI 2.600.000 LEI. • REFACEREA PATRIMONIULUI VITICOL, PROBLEMA NR. 1 PENTRU VIITORII ANI.

Luat în considerare din punct de vedere al modului de folosință, terenul gospodăriilor agricole de stat din regiunea Ploești se împarte în 20.500 ha sector arabil, 3.700 ha pentru viticultură și pomicultură și cîteva mii de ha pășuni. Fiecare dintre aceste sectoare contribuie într-o anumită proporție la realizarea producției globale. Astfel, sectorului arabil îi revine sarcina să asigure 30 la sută din totalul producției, celui viti-pomicol 40 la sută, zootehniei 26 la sută și celorlalte sectoare 4 la sută. După cum se vede, cea mai mare pondere în realizarea producției globale o are viticultura și pomicultura. De aceea, nu este nici o mirare că, în acest an, tocmai gospodăriile Săhăteni, Valea Călugărească, R. Sărat, Răducești și altele, în care predomină sectorul viti-pomicol, au obținut și cele mai mari beneficii (2.600.000 lei, 1.500.000 lei, 700.000 lei și respectiv 400.000 lei). Aceasta înseamnă că, spre deosebire de alți ani, **activitatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea Ploești este caracterizată în anul 1957 atît prin obținerea unor producții sporite, cît și, mai ales, prin reducerea prețului de cost sub cel planificat la majoritatea produselor.**

Imbunătățirea activității economice-financiare a unităților a fost posibilă datorită unei mai bune conduceri, ca urmare a dezarondării, interesului pe care l-au acordat lucrătorii din gospodărie în sporirea producției, datorită aplicării sistemului îmbunătățit de salarizare, organizării mai judicioase a muncii în cadrul brigăzilor etc.

La gospodăria de stat Săhăteni, de pildă, hectarul de grîu a adus un beneficiu net de 1.200 lei, cel de porumb 1.700 lei, cel de vie 3.000 lei, iar fiecare vacă mai mult de 300 lei. După calculele făcute pînă acum, la fiecare leu plătit ca salariu, s-a realizat un beneficiu de 0,35 lei. Și la Răducești în medie, pe întreaga gospodărie, s-a obținut un beneficiu apreciabil: 589 lei la fiecare hectar cultivat, adică 0,32 lei la un leu salariu. Și exemplele de acest soi pot fi nenumărate. Important însă, este cum s-au obținut aceste succese.

Se știe că ceea ce determină în ultimă instanță rentabilitatea unei gospodării, este prețul de cost. Or, pentru realizarea unui preț de cost scăzut este nevoie să produci mult și cu cheltuieli puține. In această direcție, au fost concentrate toate eforturile și în gospodăriile de stat din regiunea Ploești.

Să luăm exemplul gospodăriei din R. Sărat. Obținînd cu 600 de kg porumb, 800 de kg grîu, și 1.500 de kg struguri mai mult la fiecare ha, (ca urmare a aplicării unei agrotehnici diferențiate și a mecanizării lucrărilor), gospodăria a reușit, reducînd cu cîteva sute de mii de lei și nivelul cheltuielilor planificate, să scadă prețul de cost al produselor. Beneficiul realizat: 700.000 lei. Ce înseamnă aceasta? Este foarte clar pentru oricine că în acest fel în circuitul economic al țării au intrat mai multe produse și, ceea ce este foarte important, MAI IEFTINE. Există unități în cadrul trustului regional Gostat Ploești, care au obținut producții de-a dreptul record. Gospodăria de stat Răducești, bunăoară, a realizat două planuri la prune și mai mult de un plan și jumătate la struguri, obținînd și un preț de cost foarte scăzut.

Este adevărat că în cuprinsul regiunii sînt și unele gospodării de stat care încă bat pasul pe loc, în ceea ce privește rentabilitatea. Este cazul gospodăriilor Buzău, Puchenii Mari, Ploești etc. Trebuie să arătăm totuși că și aceste unități au reușit să obțină succese frumoase la culturile de cîmp și în zootehnie. Ele însă au avut pierderi atît de mari în legumicultură, încît valoarea producției globale nu a putut fi realizată. Cum se explică insuccesul acestor unități în ceea ce privește producția de legume și zarzavaturi? Destul de simplu: deși s-au obținut producții mai mari decît cele planificate, cheltuielile au fost depășite cu mult și aceasta a influențat în mod negativ prețul de cost. Dar, ceea ce a determinat cele mai mari pierderi în acest sector, a fost faptul că sortimentele legumicole au fost produse și livrate tîrziu, atunci cînd prețul lor pe piață era foarte mic. Din această cauză, mii de tone de roșii, de pildă, au fost livrate Aprozar-ului la prețuri foarte mici (cu 0,50—0,60 lei mai mici la fiecare kg). Aceasta înseamnă că lucrătorii din gospodăriile de stat, și mai cu seamă conducerile acestor unități, trebuie să devină nu numai buni organizatori pentru obținerea unor producții mari, ci și buni negustori. In acest fel, ei vor satisface atît interesul gospodăriei în ceea ce privește rentabilizarea ei, cît și interesul general: aprovizionarea pieții în tot timpul anului cu produse variate.

In regiunea Ploești, există posibilități ca gospodăriile de stat să realizeze mari beneficii anual, devenind puternice unități rentabile. In acest scop însă, trebuie desfășurată o muncă intensă pentru refacerea patrimoniului viticol. In momentul de față, multe vii de la Valea Călugărească, Săhăteni, Ceptura, Răducești, Urlați, sînt vechi de peste 50 de ani și prezintă goluri de 40—80 la sută. Pe de altă parte, din cauza defrișărilor anterioare și a părăginirii unor vii, în perimetrul viticol a apărut în ultimii ani o suprafață de 1.500 de ha teren agricol, pe care cultura cerealelor dă un randament minim. S-ar impune așa dar, ca în viitorii ani aceste terenuri să fie desfundate și re-

(Continuare în pag. a 4-a)

Comunicatul informativ asupra plenarei C. C. al P. C. U. S.

In zilele de 16 și 17 decembrie 1957 a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Plenara C. C. a discutat următoarele probleme:

1. Rezultatele consfătuirilor reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești (raportor M. A. Suslov).

2. Activitatea sindicatelor din U.R.S.S. (raportor V. V. Grișin).

Plenara a adoptat hotăriri corespunzătoare in problemele examinate.

Plenara C.C. a ales pe N. A. Muhitdinov membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Plenara a ales pe N. G. Ignatov, A. I. Kiricenko și N. A. Muhitdinov secretari ai C.C. al P.C.U.S.

Evenimentele EXTERNE

In ultimele zile, calendarul situației internaționale a fost bogat în evenimente care continuă să rețină atenția lumii. Să răsfoim filele sale, oprindu-ne asupra citorva din aceste evenimente:

Propuneri înțelepte îndreptate spre slăbirea încordării internaționale

Lumea întreagă este încă sub puternica impresie produsă de propunerile constructive cuprinse în mesajele pe care N.A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., le-a adresat șefilor de guverne ale unor state, ca și de propunerile din nota adresată de guvernul U.R.S.S. guvernelor statelor membre ale O.N.U. Guvernele a numeroase state și oamenii simpli de pretutindeni au salutat cu căldură noua inițiativă a Uniunii Sovietice, țară al carei glas se face din nou auzit într-un moment de răscruce al vieții internaționale.

Intr-o declarație pe care a dat-o publicității, guvernul bulgar subliniază că sprijină întru totul propunerile făcute de Uniunea Sovietică. Referindu-se la interesele popoarelor balcanice, declarația arată că aceste interese cer ca toate guvernele statelor din Balcani să reacționeze favorabil la inițiativa luată de președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., tov. Chivu Stoica, care a propus o intilnire a conducătorilor acestor țări. O asemenea intilnire ar urma să rezolve prin tratative problemele nereglementate și litigioase dintre statele balcanice, să asigure în Balcani o pace trainică.

Adeziunea poporului polonez față de noua inițiativă a Uniunii Sovietice a fost oglindită într-o cuvintare a lui A. Rapacky, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Polone. Adoptarea acestor propuneri, a subliniat A. Rapacky, ar avea o uriașă însemnătate morală, ca reprezentind o acțiune comună a marilor puteri care ar putea deveni un punct de cotitură în evoluția situației internaționale. Polonia, a spus printre altele ministrul de externe al R.P. Polone, consideră că una din cele mai esențiale sarcini ale politicii sale este să-și îndrepte eforturile spre destinderea încordării internaționale și dezvoltarea coexistenței constructive a țărilor cu orînduiri sociale diferite.

Aceleași idei privind eforturile în vederea slăbirii încordării internaționale și înfăptuirii unui acord mai larg cu privire la măsurile viitoare în domeniul dezarmării este subliniată și în declarația guvernului cehoslovac, ca și în declarațiile guvernelor R. P. Albania și R. D. Vietnam.

In declarațiile și comentariile în legătură cu noua inițiativă a guvernului sovietic se exprimă nu numai adeziunea față de propunerile făcute ci și recunoștința popoarelor la adresa Uniunii Sovietice, care luptă ferm pentru asigurarea păcii în lume. Declar, a spus Saleh Akil, ministru de stat al Siriei, într-o convorbire pe care a avut-o cu un corespondent al agenției TASS, că poporul sirian este extrem de recunoscător Uniunii Sovietice pentru eforturile sale uriașe îndreptate spre consolidarea păcii, spre binele întregii omeniri.

Un vot dat coexistenței pașnice

După aproape trei luni de dezbateri, cea de-a XII-a sesiune a Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite și-a încheiat, in seara zilei de 14 decembrie, lucrările.

Spațiul nu ne îngăduie să facem un bilanț amănunțit al sesiunii care a luat sfirșit. De la prima privire se poate vedea însă clar că și de astădată s-au făcut puternic simțite, în dezbaterile O.N.U., cele două linii existente în politica internațională. Pe de o parte, politica de pace și colaborare între popoare, politică promovată cu fermitate și curaj de Uniunea Sovietică și susținută de statele iubitoare de pace, între care și țara noastră; pe de altă parte, politica pregătirilor de război, în fruntea căreia s-a aflat delegația Statelor Unite ale Americii.

Deși, după cum a remarcat în cuvintarea sa V.V. Kuznețov, șeful delegației sovietice, cea de-a XII-a sesiune a Adunării Generale nu a făcut față în întregime sarcinilor ce i-au revenit, totuși trebuie relevate anumite aspecte pozitive ale lucrărilor ei. Intre acestea, cel mai important e faptul că Adunarea Generală a reușit să adopte în ședința de închidere a ultimii sale sesiuni o rezoluție într-o problemă atit de importantă ca problema coexistenței pașnice a statelor. In rezoluție se subliniază că Adunarea Generală face apel la toate statele să depună toate eforturile pentru întărirea păcii internaționale și pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și de colaborare, precum și pentru rezolvarea litigiilor prin mijloace pașnice.

Adoptarea în unanimitate a acestei rezoluții arată cit de importantă și actuală este problema coexistenței pașnice și dovedește ce posibilități mari are O.N.U. de a rezolva prin eforturile comune ale tuturor membrilor ei probleme arzătoare legate de asigurarea păcii generale. In lumina acestui adevăr, apare și mai regretabil faptul că sesiunea care s-a încheiat nu a putut lua hotăriri concrete în legătură cu o problemă care frămîntă lumea întreagă — problema dezarmării. Dar și pe viitor, principiile coexistenței pașnice, ale colaborării și prieteniei între popoare, principii care timp de trei luni de zile s-au făcut auzite cu putere de la tribuna Organizației Națiunilor Unite, își vor găsi susținători și apărători consecvenți in Uniunea Sovietică și toate țările iubitoare de pace.

Sub semnul unor adinci neînțelegeri

Din Paris s-a anunțat că în dimineața zilei de 16 decembrie s-a deschis, în palatul Chaillot, sesiunea Consiliului N.A.T.O. Pactul Atlanticului de Nord, sau N.A.T.O., cum i se mai spune prescurtat, este—după cum se știe — o organizație creată în scopuri de război. Ea reunește 15 state capitaliste, în frunte cu Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța și reprezintă interesele celor mai agresive cercuri din aceste țări.

Pentru prima oară, după 8 ani de la crearea acestei organizații, sesiunea N.A.T.O. s-a întrunit la nivelul cel mai inalt — al șefilor de guverne. Au participat 15 prim-miniștri și aproape 300 de delegați, iar mai mult de 1.800 de ziariști au urmărit lucrările sesiunii.

Principalul scop al întrunirii de la Paris a fost făurirea unor noi planuri de război. După cum rezultă din informațiile care au apărut în presă, participanții la sesiunea Pactului Atlanticului de Nord au examinat politica generală a N.A.T.O. și situația internațională, ca și problemele „interdependenței" membrilor N.A.T.O. Sesiunea a luat în dezbatere problema sporirii armamentelor țărilor membre ale N.A.T.O. cu arme clasice, cu armament atomic și rachete, precum și problema instalării în aceste țări a instalațiilor pentru lansarea de rachete. A fost dezbătută, de asemenea, problema întăririi „solidarității atlantice", solidaritate zdruncinată de adincile neînțelegeri care există între diferitele țări care fac parte din acest bloc agresiv. De altfel, din primele zile ale sesiunii N.A.T.O. au ieșit la iveală crăpăturile adinci ale alianței atlantice. Lucrul acesta este și mai vizibil cu cit, în urma mesajelor președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. prin care se fac propuneri concrete pentru asigurarea păcii în lume, presiunea opiniei publice a devenit și mai puternică.

Siliți de această presiune, conducătorii unor state occidentale au trebuit să vorbească la sesiune despre necesitatea examinării atente a propunerilor sovietice și a unor discuții între Est și Vest. Astfel, primul ministru al Norvegiei, Gerhardsen, a cerut președintelui Eisenhower și conducătorilor altor state membre ale N.A.T.O. să încheie cu Uniunea Sovietică „un armistițiu în războiul rece, chiar dacă aceasta ar însemna tratative directe între americani și ruși..."

E lesne de înțeles deci greutățile pe care le întimpină în asemenea condiții elementele cele mai războinice ale alianței atlantice. Mai ales că politica de pregătire a unui război întimpină pe zi ce trece o împotrivire tot mai dirză din partea maselor populare. In Franța, în ciuda măsurilor luate de poliție, se desfășoară o vie mișcare de protest care cuprinde masele cele mai largi. Simbătă, în ziua sosirii lui Eisenhower la Paris, cu toate că președintele S.U.A. este însoțit de o armată de polițiști în civil, au zburat deasupra cortegiului oficial banderole cu lozinci antirăzboinice fixate de baloane, in timp ce pe străzi se difuzau mii de manifeste. Unul din pachetele cu manifeste a căzut chiar în mașina președintelui.

Printre manifestările mai recente îndreptate împotriva țelurilor războinice ale N.A.T.O. trebuie amintită și moțiunea semnată de 85 de oameni de știință din lumea universitară a Franței. Și în fiecare zi sosesc vești despre fermitatea cu care oamenii de cele mai diferite convingeri și virste își afirmă dorința lor de pace și coexistență pașnică.

FOTOCRONICA

Manifestații antibritanice în Cipru

Populația din Cipru manifestează împotriva samavolnicilor ocupanților britanici, revendicind independență și autodeterminare. Incă un „bastion" al imperiului colonial britanic se zguduie din temelii...

„Procesiunea criminalilor"

In timp ce Partidul Comunist este interzis, în timp ce organizațiile progresiste și mișcarea muncitorească sînt persecutate și urmărite, foștii criminali naziști se bucură de o libertate deplină, ba sînt chiar încurajați în activitățile lor de autoritățile din R.F. Germană. Iată-i pe 1500 dintre cei mai devotați urmași ai fuhrer-ului membri ai organizației S.S. „Hiag", defilînd pe străzile orașului vestgerman Rendsburg, cu prilejul „congresului lor" care a avut loc în acest oraș. Cei 1500 de foști S.S.-iști defilează însă pe străzi goale. Populația orașului a preferat să se închidă în case și să zăvorească ferestrele mai bine decit să asiste la această „procesiune a criminalilor"...

Realități din agricultura FRANȚEI

Guvernul Gaillard lovește din nou în interesele micilor producători și muncitorilor agricoli

După cum se știe, la 5 noiembrie a.c., după 36 de zile de criză ministerială, în Franța a fost format un nou guvern prezidat de radicalul Felix Gaillard. Noul președinte al consiliului de miniștri — care a fost ministru de finanțe și în guvernul precedent Bourgès-Maunoury, este socotit unul dintre „favoriții" marilor bancheri americani ai „casei" Rotschild și totodată omul cercurilor de dreapta din Franța. Aceasta s-a dovedit din primele momente ale guvernării sale: Felix Gaillard a anunțat chiar cu prilejul votului de investitură că va relua faimoasa lege — cadru (din cauza căreia căzuse guvernul Bourgès-Maunoury), că va cere din nou votarea unor puteri speciale în legătură cu Algeria, că va legifera noi impozite și va modifica legea electorală (în scopul foarte probabil de a lipsi partidul comunist de o jumătate din reprezentanții săi în parlament).

Nu-i de mirare deci, că fiind protejatul marilor fabricanți și proprietari de pămînturi, Felix Gaillard nu numai că nu acordă nici un sprijin dezvoltării agriculturii, dar in ultimul timp a admis chiar o serie de măsuri care lovesc în interesele muncitorilor agricoli și micilor producători agricoli — așa cum se va vedea mai jos.

De mai bine de o lună zahărul s-a scumpit din nou în Franța. Cauzele? Creșterea prețului la sfecla de zahăr și majorarea ciștigurilor acordate fabricilor de zahăr de primul ministru Gaillard. Este limpede ca lumina zilei că beneficiile acestei majorări a costului sfeclei de zahăr vor reveni nu micilor producători, ci marilor proprietari care datorită mecanizării lucrărilor agricole furnizează Franței 85—95 la sută din recoltă. Intr-adevăr, „consecința" acestei situații e că marii „cultivatori" de sfeclă de zahăr vor obține beneficii suplimentare în valoare de peste 8 miliarde de franci. La rîndul lor, fabricanții de zahăr vor dobîndi un ciștig suplimentar de peste 3 miliarde și jumătate de franci.

Dar nu numai zahărul, ci începînd de la 20 noiembrie și vinurile s-au scumpit în Franța. S-ar părea că principala cauză a acestei scumpiri ar fi recolta slabă de struguri din acest an, ca urmare a înghețurilor din primăvară, a unor boli criptogamice ivite în vii și unor calamități. Dar nu e mai puțin adevărat că în ultimii ani, sub presiunea unor grupări de mari viticultori care urmăreau probabil înlăturarea din circulație a vinurilor provenite din alte surse decît ale lor, guvernul francez a încurajat distrugerea viilor chiar de către înșiși micii viticultori, acordindu-le pînă la 400.000 franci pentru fiecare hectar de pe care viile au fost smulse!

Ca urmare a acestei politici absurde, guvernul francez a cheltuit peste 13 miliarde de franci!

Nu e de mirare că în prezent, în Franța se resimte mult lipsa vinurilor, care de altfel au fost scumpite de citeva ori, în cursul acestui an.

Binințeles, că și de pe urma acestei scumpiri — ca și în cazul sfeclei de zahăr — cei care obțin ciștiguri fabuloase nu sînt micii producători (care rezistind tentațiilor, nu și-au distrus viile, ci le-au cultivat în continuare) ci marii viticultori — și îndeosebi cei din Algeria care au stocat în anii cu producții bune mari cantități de vin.

Se înțelege că aceștia vind acum mai scump vinurile cumpărate la prețurile mici, obținind în medie cel puțin cite 3.000 de franci în plus, la fiecare hectolitru.

Așa dar, în vreme ce unii viticultori, ca urmare a calamităților din acest an, neajutați de nimeni, nu știu cum să se descurce pentru a-și reface viile, marii cultivatori își îngroașă mereu buzunarele.

Micii cultivatori din Franța cer cu hotărîre reducerea impozitelor mari ce le apasă pe umeri și înlesniri în ce privește plata împrumuturilor făcute la „creditul agricol".

In legătură cu această problemă, se ridică însă și cererile juste ale muncitorilor agricoli. Atît cei care lucrează pe terenurile cultivate cu sfeclă de zahăr, cît și cei care lucrează viile, sînt astăzi plătiți mai prost ca nici o dată. In vreme ce ciștigurile moșierilor (care folosesc aceeași mînă de lucru) se măresc, salariile muncitorilor agricoli au rămas aceleași.

După cum am mai scris în ziarul nostru, în luna august acest an, fostul guvern al Franței Bourgès-Maunoury făgăduise să majoreze intr-o oarecare măsură salariul minim al muncitorilor agricoli, astfel încît să-l apropie cît de cît, de acela al muncitorilor din industrie și comerț. Dar pentru a face jocul marilor cultivatori de sfeclă de zahăr, Gaillard, pe-atunci ministru de finanțe și al Afacerilor Economice, a respins cererile muncitorilor agricoli. Este destul să subliniem că actualul cîștig al muncitorilor agricoli din Franța, cîștig cu totul derizoriu nu le poate asigura nici pe departe nevoile traiului zilnic. Iată de ce, fiind prost plătiți și constrînși pe de altă parte de condițiile grele de muncă, muncitorii agricoli părăsesc pămînturile ori de cîte ori au ocazia, pentru a se apuca de alte meserii.

Partidul Comunist Francez, singurul partid din Franța care sprijină lupta muncitorilor agricoli pentru o viață mai bună, a luat apărarea revendicărilor muncitorilor agricoli și micilor producători, în fața organelor guvernamentale, cerînd cu hotărîre să li se acorde aceleași drepturi sociale ca și muncitorilor și producătorilor din alte profesiuni.

I. ALEXANDRU

Gospodăriile de stat din regiunea Ploești pe drumul rentabilizării

(Urmare din pag. a 3-a)

plantate cu viță de vie. După un calcul sumar, executind manual desfundatul la 60 de cm., pentru 500 de ha, care ar putea fi lucrate anual, sînt necesare investiții de 7.500.000 lei, adică de 10 ori mai mult decît dacă s-ar lucra mecanizat. Concluzia e firească: să se meargă pe linia mecanizării desfundatului. Pentru aceasta însă este nevoie de utilaj (pluguri speciale), pe care în prezent unitățile nu le au în dotare. De aceea, credem că Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să ia toate măsurile ce se impun în vederea asigurării gospodăriilor agricole de stat din regiunea Ploești cu plugurile de care au nevoie. Există și o altă soluție: Trustul Gostat Ploești să persevereze în obținerea sprijinului pe care unitățile industriale din cadrul regiunii printre care: uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dej", „1 Mai" și altele au consimțit să-l dea pentru confecționarea acestor pluguri din resurse locale, după prototipele existente în stadiu la I.C.M.E.A.

O altă problemă ce se cere a fi rezolvată fără întîrziere în scopul așezării gospodăriilor agricole de stat din regiunea Ploești pe baze rentabile este mecanizarea lucrărilor în zootehnie și ridicarea unor construcții corespunzătoare pentru adăpostirea animalelor. Nu mai este un secret pentru nimeni că producțiile mari obținute la culturile de cîmp se datoresc atît aplicării unei agrotehnici superioare, cît și gradului mare de mecanizare la lucrările de arat, semănat, îngrijirea culturilor și recoltat. Imbinînd deci în mod armonios noile metode de îngrijire și furajare a animalelor, cu mecanizarea procesului de muncă, se vor putea obține producții mari și în zootehnie. Se înțelege, că în acest fel, și prețul de cost al produselor și produșilor va putea fi foarte mult scăzut.

Rezultatele obținute în acest an demonstrează cu prisosință că gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești au pășit de acum hotărît pe drumul rentabilizării, integrîndu-se astfel în efortul comun: dobîndirea unor produse multe și ieftine, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

GH. LEU

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 21, 22 și 23 decembrie

Vremea se va răci treptat începînd din nord-estul țării, iar cerul se va acoperi din nou, mai ales in Moldova, Dobrogea și cîmpia Dunării, unde vor cădea precipitații sub formă de ninsoare. Vînt slab la început, apoi în intensificare din est și nord-est. Temperatura aerului în scădere. Noaptea minimele vor oscila între minus 10 pînă la minus 20 de grade în nordul Moldovei și Transilvaniei și între minus 5 și minus 10 grade în rest iar ziua maximele între minus 8 și plus 2 grade.

In următoarele trei zile, solul se va acoperi în vestul țării, zăpada crescind în grosime în toată țara și asigurînd astfel protecția culturilor.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".